

EMPERYALİZME
VE
OLİGARŞİYE
KARŞI

DEVRİMCİ GENÇLİK

9'-
ih
g-
16

en-
en-
9-
AP
lan

boş
kti.
'in

di?
hiç

len
un-
ılış-

anti
nda

kte
len
loji-
ISK
ordu
kta-
leli
niş-
ar".

ama
Tür-
ordu.
öne-
diger

deki
mek-
maya,
kleri

arak
hazır

DEVRİMCİ GENÇLİĞE MEKTUP

Dergimizin son sayısında toplatıldı ve Sorumlu Müdürümüz hakkında soruşturma açıldı. Böylece Devrimci Gençlik'in 3. sayısı hariç tüm sayıları toplatılmış oldu. Son sayımızın başına gelenler daha da ilginçti. Dergi matbaadan çıktıktan 4-5 saat sonra toplatıldı. Derginin bürosunu basan polisler 7 bin kadar dergiye ve çeşitli pul, makas, ip, ambalaj kağıdına el koydular. Dergi üzerindeki bu baskıların derginin mali durumuna etki yaptığı şüphesiz. Ankara dışındaki bayilerin bdemelerini geciktirmeden yapmaları gerekiyor! Dergimiz üzerindeki yoğun baskılar, dergimizin düzenli çıkışını engellemektedir.

Devrimci Gençlik'in traji konusunda çeşitli sorular geliyor. Devrimci Gençlik'in 1. sayısı 15 000 basılmış ve daha sonra 5 000 adet 2. bası yapıldı. Bunu takip eden 2. 3. ve 4. sayılar 18 500 adet, 5. 6. 7. ve 8. sayılar 21 000 adet ve son 9-10. sayımız ise 27 000 adet basıldı.

Dergimize yapılan baskıları kınavan onlarca mektup alıyoruz. Bu dayanışma bizi daha güçlendiriyor. Bu dayanışma mektuplarının tümünü yayınlamıyoruz. Baskılar mücadelemizi durduramayacaktır.

DEVRİMCİ GENÇLİK

faşizm
tırmıyor

REVİZYONİZMİNİN faşizm davulunu
"İZAFİYET TEORİSİ"NDEN KAVIYAKLANIYOR...

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜMÜZ Taner Akçam'IN DAVASI DEVAM EDİYOR.

BİZE GELEN MEKTUPLAR

DÜZCE'DE İŞÇİLERİN SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Sağlık bakanı doktor Kemal DEMİR'inde ortak olduğu Düzce Turna Ağaç Sanayii A.Ş. işçileri, düşük ücret, 9 saatlik iş günü, aylıklarının ödenmemesi gibi kanunsuzluklar karşısında, 8 Temmuz 1976 günü saat 9 da haklı olarak direnişe geçtiler ve üretimi durdurdular.

70 işçinin kararlı birliği karşısında dehşete kapılan patronlar, polisleri ve jandarmaları fabrikanın önüne yağmalarına rağmen, devrimcilerle işçilerin bütünleşmesini engelleyememişlerdir. 36 saatlik direniş boyunca devrimciler fabrikanın içinde işçilerle beraber omuz omuza mücadele vermişlerdir. Düzce halkı yaptığı maddi ve manevi yardımlarla işçilerin yanında olduğunu kanıtlamıştır. Gece sabaha kadar kadın işçilerle beraber devrimci marşlar ve halk türkülleri söylenmiştir.

Emniyet amirinin ve jandarma komutanının sürekli baskı ve tehdidine rağmen işçiler kararlı olduklarını haklıydılar. Çalışma bakanlığından gelen yetkili, işçilerin kanunsuz direniş yaptığını söylerken, patronun yaptığı kanunsuzlukları gözardı etmeye çalışıyordu.

Bütün bu baskı ve tehditler karşısında işçilerin yılmadığını gören patronlar ayın sekizi olmasına rağmen verilmeyen aylıkları ve diğer sosyal hakları vermeyi kabul etti. Daha sonra işçiler 36 saatlik direnişten sonra ertesi günde çalışmaya kararı olarak direnişi sona erdirdiler.

YAŞASIN TURNA İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ

KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM

Düzce Demokratik Kültür Derneği
Yönetim Kurulu

ŞAVŞAT'TA DEVRİMCİ MÜCADELE İŞÇİ-KÖYLÜ İTTİFAKI ÜZERİNDE YÜKSELİYOR

Şavşat ve Meydancık Orman Köylüleri ve Orman işçilerinin gelişen mücadelesi karşısında telaşa kapılan emgen sınıflar baskılarını arttırmakta gecikmemişlerdir. Aşağıda bu mücadeleyi dile getiren bildiri yayınıyoruz:

Halkımıza; İçine düştükleri ekonomik çıkmazdan kurtulabilmek ve açık faşizme geçebilmek için türlü yöntemlerle tüm yurtsever ve devrimciler üzerine saldırıya geçen oligarşi ilimizde aynı çirkin oyunlarını sahnelemektedirler....

Şavşat ve Meydancık Orman Köylüleri derneğinin aranması ve kapatılması, başkanlarına gizli örgüt mensubu oldukları iddiasıyla işkence edilmesi, özünde, oligarşinin çalışanların birleşme ve dayanışma özgürlüğünü yok etmeye yöneliktir....

DGM'nce sorumlu müdürümüz Taner AKÇAM hakkında açılan davaya 30 Temmuz günü devam edilmiştir. Savcı tarafından 500 seneyi aşkın ceza istenen davada savunma safhasına gelinmiştir. Fakat Mahkeme heyetinin toplanmaması nedeniyle duruşma yapılmaksızın, dava 17 Ağustos gününe bırakılmıştır.

Bizim örgütlenmemizden korkanlar şunu bilsinlerki,

Metre küpünü 90 TL. ya yaptığımız tomruğun piyasada 2500 TL değeri var artık bu farkı onlara yedirmeyeceğiz...

Şunu bilsinlerki,

Her yıl aramızdan birkaçımızı alan orman "kızalarının" cinayet olduğunu kavradık.

Ne kadar korkarlarsa, ne kadar saldırlarsa saldırsınlar işçi sınıfı ve onun doğal müttefiki köylülük oligarşiyi yerle bir edecektir...

Yaşasın Orman Köylülerinin haklı ve kararlı Mücadelesi!

Yaşasın işçilerin-köylülerin birliği

Kahrolsun Emperyalizm ve Oligarşik Diktalar

Devrimci Orman İşçileri

ARDEŞEN KÜLTÜR DERNEĞİNE YAPILAN BASKILARI PROTESTO EDİYORUZ.

Ardeşen'de devrimci arkadaşlarımızdan aldığımız habere göre, Ardeşen TÖB-DER Şubesi ve ARDEŞEN GENÇLİĞİ KÜLTÜREL DAYANIŞMA DERNEĞİ'nde oligarşinin azgın saldırılarında "nasip"lerini almışlar ve kapatılmışlardır. Bu konuda Ardeşen'li arkadaşlarımız bize şunları yazmışlardır:

Yurtseverler, işçiler, köylüler, devrimci gençler ve tüm demokratlar üzerinde yoğun baskılarını sürdürmekte olan oligarşi her geçen gün emekli halkımız üzerindeki baskısını yoğunlaştırmaktadır. Görülmektedirki yurtsever öğretmenlerin yasal örgütü olan Töb-Der ve kendilerini halkımızın kurtuluşu için adayan ve bu uğraşa halkımızla bütünleşmiş olan demokratik kitle örgütleri, burjuvazinin satılmış uşakları tarafından tutarsız gerekçeler ileri sürülerek kapatılmaktadırlar.

"Oligarşinin emekli halkımız ve devrimci gençler üzerindeki baskılarının bir örneğinde kasabamızda görmekteyiz. Kasabamızda bulunan ARDEŞEN GENÇLİĞİ KÜLTÜREL DAYANIŞMA DERNEĞİNİ Rize valisi İhan Söğzen'in emirleri ile Rize ilinden gelen polis ekipleri derneğimizin etrafını çevirerek dernek yöneticileri beklenmeden, yine kasabamız emiyet görevlilerinden polis Mustafa Arıkan elindeki keserle dernek kapısını kırarak içeri girdiler. Dernek içerisinde hiçbir yaralayıcı ve kesici alet hatta yasak yayın bulunmadığı halde derneğimizin süresiz olarak kapatılmıştır. Suç unsuru teşkil edecek hiçbirşey bulunmazdan kapatılan derneğimizin mahkemesi devamlı olarak ertelenmektedir.

Oligarşinin tezgahlanmış olduğu bu iğrenç oyunlar Ardeşen halkını ve gençliğini hiçbir zaman yıldıramayacaktır."

KAHROLSUN OLİGARŞİK DİKTA

YAŞASIN HALKIMIZIN ANTI-EMPERYALİST ANTI-OLİGARŞİK MÜCADELESİ

YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE

Ardeşen'li Devrimciler

EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI

DEVRİMCİ GENÇLİK

15 günde bir çıkar SIYASİ GAZETE

ABONE KOSULLARI :

YURTIÇİ : Yıllık 50.- TL. / 6 aylık 30.-TL.
YURTDİSİ : Yıllık 75.- TL. / 6 aylık 45.-TL.

ABONE OLMAK İÇİN FARUK YÜKSEL adına PTT'ye başvurarak POSTA ÇEKİ NO: 96601 no.ya para yatırılması yeterlidir.

SAHİBİ VE SORUMLU MÜDÜR : FARUK YÜKSEL
ADRES : KUMRULAR SOKAK 4/10, Yenşehir ANKARA

BASKI : D A I L Y - N E W S. Web.
EGE BÖLGESİ DAĞITIMI :
Hasan ÜRESİN- Kestelli Cad.
Bağdurak İşhanı no. 508-İZMİR

YENİ BİR DÖNEMİN BAŞLANGICINDA DEVRİMCİ GÖREVLERİMİZİ NASIL TESPİT ETMELİYİZ.

Ülkemiz sol'u 12 Mart sonrası "ayrışım sürecinin" tamamlanmasına doğru geliyor. Bir "yenilgi sonrası ayrışımının" özelliklerini taşıyan bu olağanüstü karmaşanın artık son dönemlerine giriyoruz. Ayrışma eğilimi yerini yeni dönemde saflaşma eğilimine terk edecek. 12 Mart sonrasında ayrışım süreci nasıl bir yenilgi sonrası bataklığında maddi temellerini bulduysa; saflaşma da sınıflar mücadelesinin giderek keskinleşmesinin zorunlu bir sonucu olacaktır. Saflaşma sürecinin maddi koşulları bir önceki dönemin ürünlerini reddedecek, bataklıkta "varlık" koşullarını bulan kırk çeşit gurupçuk bataklığın kurumaya başlama sıyyla varlık şartlarını kaybederek sınıflar mücadelesinin katı yasalari gereğince yokolop gideceklerdir. Sınıflar mücadelesinin tercihleri -karmaşıklıkla saskatı'dır. Guruplar, eğilimler, ya da kişiler gelişen mücadele karşısında belirli fonksiyonlara sahip olabilirler. Bu fonksiyonların tayin ettiği ayırıcı çizgiler gittikçe belirginleşerek diğer bütün subjektif-yada suni- ayırıcı çizgilerini siler. Saflaşma eğilimlerini gündeme getiren, dayatan olay budur.

Ne varki bu olay büyük ölçüde kendiliğinden bir süreç karakterini taşımaktadır. Devrimciler bu gelişme karşısında görevlerini doğru olarak tespit etmelidirler. Ki, böyle bir tespiti sağlayacak olan şey doğru bir durum değerlendirmesinden; dünyanın bugün içindeki yerinin, bugünün gelecek için ifade ettiği gelişme yönünün doğru tespitinden geçer.

AYRIŞMA SÜRECİ SAFLAŞMA SÜRECİNE DÖNÜŞÜYOR

Devrimci Gençlik Dergisi yayınlanmaya başladığından kimin neyi söylediğinin, neyin ne olduğunu pek belli olmadığı karmakarışık bir ortam, tam bir "teorik keşmekeş" hüküm sürmekteydi. Bir bakıma 1971'lerdeki tesbitlere son derece benzeyen bir durumdur. Devrimci hareketin yenilgisi sonucu sarmal gelişim doğrultusunda ulaşılan bu yeni konumda, eskiyle çakışan yanlara sahip, eskinin olumlu ve olumsuz uzantılarını içeren bir karakter taşıyordu.

Çıkış bildirimizde ve ilk basyazımızda bu konu üzerinde özellikle durmuşuk. Evet 1971 Devrimci hareketi geleneksel revizyonist çizgileri önemli noktalar dan parçalayarak gelişmişti. Sol hareket bir aydınlar hareketi olmanın belirli ölçülerde kurtulmuş, düzene karşı ilk defa bir iktidar alternatifi olabilmeyi, -potansiyel anlamda da olsa- ortaya koyabilmişti. Fakat bütün bunlara rağmen yenilgi içinde yaşanan koşulları, -bu örgütsel dağınlıklığın teorik keşmekeşle kucaklaştığı, teorik keşmekeşin, yalnlığının pasifizizmin ve teslimiyetin sınırsız parçalanmanın koşullarını oluşturduğu bu tarihsel dönemi- yansıtmıştı.

Böylesi bir dönem esas itibariyle bir ayrışım dönemi oldu. Devrimci hareket yedinci darbeler, revizyonizmin saldırıları karşısında bir toparlanmayı gerçekleştiremedi, aksine yeni bölünmeleri gündeme getirdi. Ortam revizyonizmi, döneliği, teslimiyeti besleyen bir ortamdı. Geçmişe küfretmek, geçmişin devrimciliğini "karalamak" "marifet" addediildi! Provokasyon mantığı alabildiğine yaygınlaştı. (12 mart döneminin faşist propagandasının artıkları bunu özellikle kolaylaştırmakta idi.) Bu koşullar bir çok iyi unsur üzerindeki kararsızlık eğilimlerinin etkinliğine yol açtı. Bölünmeler en aşırı ölçülere ulaşacak biçimde gündeme geldi. Bir çok insan bir çok iyi unsur bir "arayış sevdasına" tutuldu. "Arayış"ta, "kararsızlık" ta hep geçmişin inkarını ve revizyonizmin güçlenmesini sağlayan eğilimler olarak felsefi idealizmin metafizik yönteminden beslendiler.

Felsefi idealizmin yöntemi metafiziktir. Metafizik en özete bir ifadeyle tek yanlılığa tekabül eder. Geçmişe ele alışta tek yanlılık daima İNKAR'a ulaştı. Geçmişten dönemde işte böylesine tek yanlılığın bir çok biçimini tarafından yaratılan bir inkar furayasını yaşadık. Tam bir bağırsız çağırış arasında yaşadığımız, kırk yıllık oportünist görüşleri, hergün yeniden keşfedildiği (!) bir yenilgi sonrası karmaşasından başka bir şey değildi...

Devrimci Gençlik Dergisi gençliğin devrimci eyleminin birliği şiarını atarak mücadeleye atılırken içinde bulunan şartlara nereden müdahale edilmesi gerektiğini doğru olarak tespit etmişti. Gençliğin toparlanması ve birliği solun birliğine bağımlı idi. Ama sol

çin "birlik" kısa sürede bir "hayal"di. Sol hareketin içinde bulunduğu sorunları çözüme ulaştırmak ancak "sistemli ve örgütlü bir ideolojik mücadele ile çözülebilir"di. Politik birlik uğruna ideolojik ayrılıkların karşısına dikilmek gerici bir tavırın ifadesi olurdu. İdeolojik mücadele Sol hareket safındaki burjuva kalıntılarına değیره ettikçe yeni bölünmelerde kaçınılmazdı. Bu ayrışım sürecinin yaşanması kaçınılmazdı.

Oysa gençlik hareketinin birliği; "devrimci eylemde birlik" acildi ve gençliğin eylem birliği, devrimci hareketin birliği için bir adım da ölacaktı. (Kimileri bizim bu tesbitimizi gençliği temel aldığımızı (!) ya da önce Dev-Genç'i yeniden kurup, sonra parti kura çağırızma yordu (!) Revizyonistler ve bazı geri zekalıların bu iddialarını biz ciddiye almadık DGM savcısı ciddiye aldı.)

Devrimci Gençlik Dergisi tesbitlerinin ve yönünün doğruluğu nedeniyle başarıya ulaştı.

Ancak, sanılmamalıdırki Devrimci Gençlik Dergisi amaçladığı hedeflerin hepsini en iyi bir şekilde başaramamıştır. Çeşitli subjektif eksiklikler ve nedenlerle birlikte, içinde yaşanan tarihsel dönem "müdahalenin" gerektirdiği kadar etkin olmasını engellemiştir. Devrimci Gençlik başyazılarının bir dökümü yapılsa ideolojik olarak getirilen görüşlerin içinde yaşanan ayrışım sürecinin hızla geçilmesine hizmet etmeyi ve eylemde birliğe yönelen bir saflaşmayı sağlayabilme -yi hedeflediği gözlenebilir.

Devrimci Gençlik Dergisinin mücadelesi Gençliğin Devrimci Eyleminin Birliği şiarı ile ifade edilen bir doğrultuyu esas alıyordu. Bugünlerde kurulum hazırlıklarının tamamlanmakta olduğuna bildirmiş bir Devrimci Gençlik Fonksiyonu ile bu şiar hayata geçiyor. Böyle bir gelişme aynı zamanda ülkemiz solunun içindeki ayrışım döneminin yeni bir saflaşma dönemine birkayma başladığı bir sırada olmaktadır.

TÜRKİYE SOL'U BİR SAFLAŞMA DÖNEMİNE GİRMEKTEDİR.

Genel olarak dünya çapındaki gelişmeler, özel olarak bu gelişmelerin ülkemize yansımaları ile birlikte sınıflar mücadelesinin giderek keskinleşmesi bir saflaşma eğilimini gündeme getirmektedir.

Saflaşma bu haliyle kendiliğinden bir eğilimdir. Sınıflar mücadelesinin gelişmesi insanları ya da gurupları gerçek ayırıcı çizgilerinin içine girmeye zorlamaktadır. Böylece geçtiğimiz dönemde her gurupçugun varlık gereksizi olan şü veya bu sorun konusundaki "özel görüş"ler "önemini" yitirerek esas belirleyicileri yerini terk etmek zorundadır. Bu esas belirleyiciler devrim mücadelesinin tayin edici temel sorunlarından başka bir şey değildir. Görünüşte farklı farklı şeyler söyleyen bütün "farklı" eğilimler sosyal pratiğin keskin ve katı ayırıcılığı karşısında sınıflar mücadelesinin karşısındaki gerçek mevzilerini almak zorundadırlar. Kavganın parlama sesleri, söylenen "laf"ların bir anda unutulurak her kesin kendisini belli bir siperin arkasına atmaya yol açar. Oysa bu mücadeleden kırk tane siperi yoktur. Herkes ancak belli "iş"leri tutabilirler. Devrim kaçakları devrim kaçakları ile, burjuva ajanları burjuva usakları ile, devrimciler devrimcilerle se-berlerde böyle buluşup kucaklaşırlar. Sosyal pratiğin belirleyiciliği budur.

TEORİK NETLEŞME KAVRANILACAK ESAS HALKADIR

Ancak böylesi bir eğilimi gündeme getiren kendiliğinden gelişme karşısında devrimci tavır sosyal pratiğin safını belirlemesini beklemek tavrı olamaz. Bu tarihsel durumu sadece tesbit etmek yetmez.

Saflaşma eğilimi bilinçli bir eylemle hızla tamamlanmalıdır. Devrimciler içinde bulunduğumuz ayrışım sürecini sona erdirmek doğru devrimci düşünceler tarafından saflaşmayı gerçekleştirmeye yolunda hızla bilinçli eyleme atılmalıdır. Leninizm bize şunu öğretir: Program ve taktiklerin temel sorunlarında birlik sağlanmadığı türece ayrı ayrı çevreler dönemini yaşamamışız demektir. Program ve taktikler konusunda

netleşme saflaşmaya yönelen ve ona tekabül eden ilk nokta sayılmalıdır ve saflaşmaya yönelik bilinçli eylemin odak noktası olmalıdır.

Bu konuda herşeye yeniden başlıyor değiliz. Devrimci Geçmişin teorik mirası bu konuda en devrimci bir pratik formu sunuyor. Devrimci Geçmişin edici alınışındaki durum dün olduğu gibi bugün de tayin edici bir rol oynamaya bu yüzden devam edecektir. Devrimci hareket günümüz Türkiye'sinin ve Dünya'nın somut koşullarını irdeleyerek, kendi devrimci doğrultusunu ilerleterek netliğe kavuşacak ve yetkinleşecektir. Bu bakımdan Devrimci çizgimizin geliştirilmesi teorik, örgütsel ve siyasi pratik açılarından eşleştirilebilir ve eşleştirilmelidir. Ama böylesi bir eşleştirme gerekliliği, onu bir yerinden tutup çektiğimiz, parça parça ele alarak "yanlışığını isbat etmek" çabaları ile karıştırmamalı. Bugüne kadar geçmişin ele alınışında bu tarz "eşleştirilme" yaklaşım "esas olmuştur. Kendisini dünyanın en akıllı adamları insanları baştan reddettiği görüşleri eşleştirebilmek için onun en kaba bir karikatürünü çizerler. Tabii "ince" tahrifat ve çarpıtmalar bu işi yaparken çok "iş" görürler. Sonra artık "savunulamaz" hale gelen "görüş"ün karşısına geçilip diyalektik'ten, marksizmden, vs. bal bol sözedilerek rahat, rahat "eşleştirilme" döktürülür!

Elbetteki her zaman Lenin'in "siyasi görüş ayrılıkları, olayları karşı tarafın, vicdansızlığına, hilekarlığına, ve yakın bir parçalanma atmosferi içinde daha sık duy maya başladığımız böyle nazik deyişlere dayanarak yorumlamaya insanları sevketmemelidir. Buna müsaade edilmemelidir. Çünkü böyle bir davranış mantıksızlığın en aşırıdır." sözleri hatırdan çıkarılmamalıdır. Ama -bu deyişlere- bugün çoğu kere mecbur olduğumuz da belirtmeliyiz.

"Eşleştirilme yaklaşım" konusunda daha somut incelemeler için bu dergi sayfaları yetersiz olsa bile bu konuda bir kaç örnek etrafında şimdilik 3-5 söz söylemekte yarar var.

"Kurtuluş Sosyalist Dergi" geçmişe çeşitli açılardan "eşleştirilme" getiriyor. Önce şunu söyleyelim. Ne kadar olumsuz görüşler yer alsın, hatta bu "görüşler" ismi'nin yaratacağı tüm çağırışların ziddi bir özü ifade ederse etsin, böyle bir çabayı olumlu karşılamaktayız. Zira bu "çabalar" sonuçta içinde bulunduğu baz bulanık, ve kimin neyi savunduğunun belli olmadığı koşulların açılması yönündeki gelişmelerden, netleşmeden başka bir şeye hizmet edemez. Kimin ne söylediği ortaya çıkmalıdır.

Ancak aynı olumlu düşünceleri sözkonusu derginin içeriği hakkında taşıyamıyoruz. "Eşleştirilme" iki biçimde sunulabilir. Ya eşleştirilen görüşün sistematiği içinde kalınır, o sisteme ters düşen parçalar hedef alınır, ki bu halde sistemin özünü oluşturan esaslar saklı kalır. Ya da sistemin tümüne-özüne yöneltilir. Bu şekildeki bir eşleştirilme bir başka sistem tarafından yönlendirilmez. Eşleştirilen sistemin yerine konulan şey ortaya çıkarılmalıdır. "K.S.D."nin eşleştirilme bu şekilde bir bütünlük getiriyor ve konunun kendilerine en yakın noktadan yakalanarak geliştirilmesi yolu tercih ediyor. Bu biçimde Kemalizm, evrim-devrim "eşleştirilme" demesinin özüne reddetmeye yönelen hem de içinde kalma ya çalışılan "eşleştirilme"ler olarak görülmektedir.

Önce "kemalizm eşleştirilmesini" ele alalım. M. Çayan'ın kemalizm tahlili eşleştirilme bu konuda "yeni" bir şeyler söylenmeye çalışıyor. Sonuçta Devrimci Harekete yöneltilen eşleştirilme temel bir noktası görünümünde şu sonucu varılıyor: "Geçmiş hareketin etkinliği altında Kemalizm sorununa getirilmiş olan bakiş pratikte devrimin müttefiklerine karşı yanlışı tutum ve müttefiklerin doğru olarak ayırıldığını göstermiştir." (Sayı 1, sh. 45) (a,b,c) Bu tesbit geçmiş açısından oldukça önemli bir iddiadır, ve söylenmek istenen çok açıktır. Kemalistler küçük-burjuva devrimcisi olarak görülüyor, ittifak ilişkisine girilmiştir. Peki bu eşleştirilme arkasından gelen "ancak geçmişe özgün olan sağındaki güçlerden devrim beklemeye anlayış keşinlikle yenilmiştir." (sh. 45) cümlesine nasıl anlam vereceğiz? Pratikte cuntacılar olarak daha önce, daha başkaları tarafından çeşitli biçimler altında yöneltilen birinci değerlendirme yapıldıktan sonra kesin bir geriyeye dönüşle sistemin içine girme gereği duyulmaktadır!

Bu husus evrim-devrim konusundaki yaklaşım için de doğrudur. Evrim-Devrim konusu gibi en önemli bir konuda kesin eşleştirilme getiriliyor. Bu "eşleştirilme" getirilirken konu "diyalektik" bir şekilde karmakarışık

YURTSEVER GENÇLİK İÇİNDE İDEOLOJİK MÜCADELE ESASTIR

"1903'TEN 1912'YE KADAR MENSEVİKLERLE BAZAN YILLARCA SÜREN YOLDAŞLIK ETTİK VE AYNI SOSYAL-DEMOKRAT PARTİ İÇİNDE KALDIK, AMA ONLARLA, PROLETARYA ÜZERİNDE BURJUVA ETKİSİNİN AJANLARI OLARAK VE OPÖRTÜNİST OLARAK İDEOLOJİK VE SİYASİ ALANDA MÜCADELE ETMEKTEN BİR AN BİLE GERİ DURMADIK." (Lenin, Sol Komünizm, s. 74)

Geçtiğimiz günlerde, Ankara'da Cebe- ci bölgesinde "Halkın Sesi" ve "Kurtuluş S.D." görüşlerini savunan arkadaşlar arasında üzücü olaylar meydana geldi. Ve bu olaylar, faşist basında dallandırılıp budaklandırılarak ve tüm devrimcileri töhmet altında bırakarak kamuoyuna yansıtıldı. Yukarıdaki iki görüşü savunanların AYÖD içindeki üyeleri arasındaki bu sürtüşme gençliğin eylem birliğini bozucu boyutlara ulaştı. Bu konuda, her iki taraf da yanlış bir eğilim içinde bulunduğu için bizim yaklaşımımız "hakemlik" yapmak yönünde olamaz. Kaldık AYÖD yöneticisi arkadaşlar da, her iki yoğunlukta mevcut yanlışlığın ideolojik kaynağını tespit ettiler ve olaylara taraf tutmadan, ve devrimci gençliğin eylem disipliniyi sağlamak için fiili olarak müdahale ettiler (X)

Kendilerine "devrimciyim" diyen kimselerin birbirlerine taşı, sopalı ve hatta silahlı saldırılarda bulunduğu bir ortam, egemen sınıfların öteden beri istediği ve provokatorleri vasıtasıyla yaratmaya çalıştığı, "solcular birbirlerini öldürüyorlar" de-mojojisini beslemeye çalıştığı bir ortamdır. Bu yüzden, hangi görüşten olursa olsun kendisine "devrimciyim" diyen herkesin uyanık olması gerektiği bir ortamdır. Özellikle böyleli koşullarda için içinde duygusallık darsafalılık ve hele hele kabaddaylık ve lümpenlik gibi devrimci sorumlulukla bağdaşmayan davranış biçimleri karşıtağı zaman, devrimci denetim ve uyanıklık da bu kör düğüşü içinde toz duman içinde kalacak, kimin "iyiniyetli" kimin "provokator" olduğu belirlenemeyecektir. Ama objektif olarak belirgin olan tek olgu, bu tür davranışların kesinlikle oligarşiye hizmet edeceğidir.

Kendilerine "devrimciyim" diyen kimseler birbirlerine karşı ideolojik mücadeleyi esas almalıdırlar. Subjektif olarak herbirinin karşısında-kini "karşı-devrimci" ("sosyal faşist" veya "maocu bozkurt") olarak nitelendirmesi bile bu konuda belirleyici olamaz. Çünkü bu karşılıklı suçlamalara rağmen, aynı yapı içinde örneğin bir demokratik kitle örgütünde yer alıyorsa, en azından bu yapının varlık nedenlerine uymak zorundadırlar. Devrimci bir kitle örgütünün varlık nedeni onun asgari örgütlenme ilkeleri ve örgüt disiplini. İşte bu iki olgu her hangi bir grubun varlık nedenlerine ters düştüğü an, en azından siyasi namusluluk ilkelerine uyarak kendisine uyumlu başka bir yapı aramalıdır. Bu bakımdan, devrimcilerin yönetiminde bulunduğu böyleli bir yapıda: Kendi varlık nedenlerine ters düştüğü halde, şıf "en gerici" örgütlerde bile çalışmalı" anlayışını bahane(!) edip hala kurallara uymayan bir çalışmanın bezirganlığını yaparlar bulunursa; işte o zaman örgütlenmenin varlık nedenlerini yok edenlere karşı, esas olarak bu örgütün sorumluluğunu taşıyan devrimciler ve özel olarak da yönetim-de bulunmanın sorumluluğunu taşıyan devrimciler fiili EYLEMLER almak z-

runda kalırlar. Dahası, böyleli unsurlara çalışma alanı olarak gerçek gerici örgütleri, örneğin faşist der-tekleri önerebilirler...

Öte yandan, somut koşullarda, aynı örgütlenme içinde bulunması kaçınılmaz olan ve fakat birbirlerine "ters düşen" siyasi yoğunluklar, devrimci hareketin sorumluluğunu taşıyorlarsa eğer, birbirlerine tahammül etmek zorundadırlar. Asıl düşmana karşı, aralarındaki "düşmanlık"ları ikincil plana itmesini bilmeli ve asıl düşmana yöneltilmesi gereken davranış biçimlerini birbirlerine karşı kullanmaya yetmemelidirler. Çünkü bu ikincil "düşmanlık"ların muhtemel sonuçlarından karlı çıkan düşman-kardeşlerden hiçbirisi değil doğrudan doğruya asıl düşman olacaktır. Dünya devrim tarihinin, örgüt-lü mücadele deneylerinin bu konudaki somut örnekleri bilinmiyorsa öğrenilmeli, öğrenildiyse hayata geçirilmelidir.

Lenin şöyle diyor: "1903'ten 1912'ye kadar mensevîklerle bazan yıllarca süren yoldaşlık ettik ve aynı sosyal-demokrat parti içinde kaldık, ama onlarla, proletarya üzerinde burjuva etkisinin ajanları olarak ve oportünist olarak ideolojik ve siyasi alanda mücadele etmekten bir an bile geri durmadık." (Sol Komünizm, s.74) Demekki, belli koşullar altında, bir proletarya partisi içinde bile, devrimcileri oportünistlere karşı "tahammül" etmek durumunda kalmalı, onlarla "yoldaşça" ilişkiler sürdürerek ideolojik mücadeleyi esas almalıdırlar; ve özellikle bir demokratik kitle örgütü koşulları altında kesinlikle "eleştiril silahının yerini silahlı eleştiril" alabilmez, buna izin verilmez...

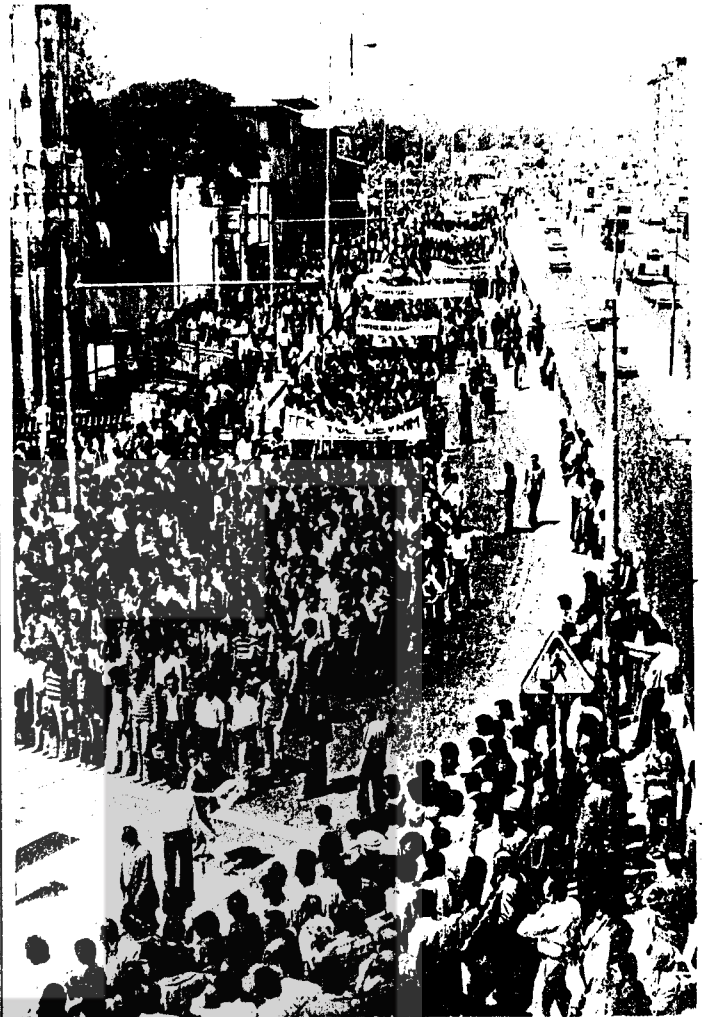
Devrimci Gençlik Hareketi bu tür olaylardan, gereken dersi çıkarmalıdır. Gençlik hareketi için de, söz konusu olan ayrışmalara müdahale yöntemi ancak ideolojik platformda ele alınmalıdır ve ancak bu yöntemle gerçek saflaşmalara yönelmelidir. İşte bu devrimci anlayışı gözardı edenler karşısında, devrimcilerin sorumluluğu, ideolojik mücadeleyi kabul etmeyenleri ideolojik olarak teşhir etmeyi, pratik olarak tecrit etmeyi ve bu uğurda fiili tedbirler alma hakkı'nı gündeme getirmeye zorunlu kılmaktadır.

DEVİRİNCİ GENÇLİK MÜCADELESİNDEKİ BOZGUNCU UNSURLARI İDEOLOJİK OLARAK TEŞHİR EDELİM!

DEVİRİNCİ GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİNİ BOZANLARI PRATİK İÇİNDE TECRİT EDELİM!

YAŞASIN GENÇLİĞİN DEVİRİNCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ!

(X) Halkın Sesi dergisi, AYÖD yöneticisi arkadaşların bu tavrını tahrif ederek, sanki onların H.S. taraftarlarının yanında yer aldığı ve yalnızca "Kurtuluş S.D." taraftarlarını eleştirildiğini görünümünü yaratmaya kalkıştı. Yalan söylemenin, oportünizmin genel karakteri olduğuna burada yine hatırlatmak yararlı olur.

GERİCİ EĞİTİMİ PROTİSTO MİTINGİ

Anadolu'nun muhtelif yerlerinden gelen binlerce Üniversite adayı, bozuk eğitim düzeninin bir neticesi olarak Üniversite kapısına giriyor, özel dersanelerin sömürü kaynağı oluyor. İşte bu oligarşinin eğitim politikasını teşhir için İ.Y.Ö.D ve İ.D.Ö.D ortaklaşa bir miting tertip ettiler. Sarayhanne meydanından başlayan mitinge 10 binlerce genç katıldı. Mitinge katılanlar ellerinde "Oligarşinin Eğitim Du-

zeni Yıkılacaktır", "Kahrolsun Gerici Eğitim", "Herkes Yüksek Öğrenim Hakkı", "Kahrolsun Faşizm", "Bağımsız Türkiye", "Katil Oligarşi" gibi pankartlar taşıdılar. Sultanahmet'e gelindiğinde, İYÖD ve İDDÖD temsilleri konuşmalarda bozuk eğitim sistemi, faşizmin cinayetleri teşhir ve telin edildi, daha sonra ise Faşizme ve Emperyalizme karşı mücadele andı içilerek dağıldı.

OLİGARŞİNİN BU BASKI VE TERÖR KAMPANYASINA KARŞI AKTİF MÜCADELE TÖM YURTSEVERLERE DÜŞEN BİR GÖREVDİR.

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILAR HER GEÇEN GÜN ARTIYOR

BAKIRKÖY'DEKİ FAŞİST BASKILARI HEP BİRLİKTE GÖĞÜSLEYELİM.

İstanbul-Bakırköy'de bulunan dört demokratik kuruluş polis tarafından kanunsuz bir şekilde basılmış, aramış ve derneklere bulunanlar gözaltına alınmıştır. Güngören Halk Birleşme Derneği, Kuleli Kültür Derneği, Kocasinan Kültür Derneği ve Soğanlı Çeşme Kültür Derneği aynı gün aramış, Gün-Bir-Der'de silah bulunduğu iddiasıyla dernek yöneticileri gözaltına alınmış

ve 13 gün çeşitli baskılara hedef olmuşlardır. Dernekte bulunan iki kız arkadaşımız polislerin saldırısına uğramış, erkek arkadaşlar işkence edilerek sorguya çekilmişlerdir.

Bakırköy'ü devrimciler faşizme karşı mücadeleden bir devrim meselesi olduğunu unutmadan, hayatın her alanında faşizme karşı mücadeleyi örgütlemenin ve mücadele etme görevinin bilincinde olduklarını ifade ederek baskıları şiddetle kınamışlardır. Bu baskıların halkımızın aktif mücadelesiyle kırılabileceğini belirtmişlerdir.

BİR MEKTUP

F. ASLANSOY'UN ÖLDÜRÜLMESİ OLAYI SONRASINDA SURUÇ'TAKİ CENAZE TÖRENİNDE ÇIKAN OLAYLAR VE BU OLAYLA İLGİLİ OLARAK H. KURTULUŞU'NDA ÇIKAN YAZI HAKKINDA DERGİMİZE GELEN BİR MEKTUBU (YAZI İÇERİĞİ HAKKINDAKİ KENDİ GÖRÜŞLERİMİZ SAKLI OLMAK KAYDIYLA) ÖZETLEYEREK YAYINLIYORUZ.

Devrimci Gençlik Dergisi Yazı İşleri Müdürlüğüne,

Halkın Kurtuluşu dergisinin 16 ncı sayısında Suruç'taki miting ile ilgili yorumu; Derginin (HK) 'Kürt milliyetçiliği' ne karşı tavrı üzerine açık mektup niteliğindeki eleştirilerimin yayınlanmasında amacıyla gönderiyorum.

Türkiye, emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist yapıya sahip bir ülkedir. İç dinamiklerini emperyalizm tarafından çarpıtılmış ve güdümlenmiştir. Emperya lizmin içinde yer aldığı ve belirlediği Oligarşik dikta tarafından tahakküm altında tutulmaktadır. Ve yine, birden ziyade milliyetten teşekkül eden hetero jen ve geri bir devlettir.

Türkiye'de milli mesele, Kürt meselesi toplumsal hayatın meseleleri arasında birinci planda yer tutar. Bütün Türkiye'de gerici olduğu beslenildiği yer, Kürt ulusunun boyunduruk altında tutulmasındadır. Ülkede siya sı atmosferi baştan aşağıya zehirleyen Türk söven milliyetçiliğidir. Çoğu zaman bir marksistle, sosyal söveni, bir oportünisti ayıran çizgi burada ortaya çıkar. Bu yüzden Marksistler milli meseleye yaklaşımda genel ve soyut tanımlamalarla yetinemezler. Ben, Kürt meselesinin kendine has özelliklerini tayin etme işini, bu yazının konusu olmadığından, sonraya bırakarak şimdiki söz konusu olan "Halkın Kurtuluşu" (HK) -nün Kürt Milliyetçilerine karşı tavrı çerçevesi içinde eleştirimi yöneltceğim.

"Fevzi Aslansoy'un cenaze töreni sosyal-faşist ve sosyal-sövenlerin ihanetine rağmen yapıldı" diye manşet atmakta HK. Daha aşağıda ise; "Kürt Milliyetçileri, halkın birliğini bölmek, ... cenazenin bir kitle gösterisine dönüştürmesini engellemek için ne mümkünse yaptılar" diyor.

Bu cümlelerde ilkin küçük burjuva keskinliği bir üslupla kendisinden başka herkesi "hain"likle itham etmekte sakınca görmediği gibi "devrimcilik" de gereği saymaktadır. İkinci olarak, sözlerinden boşal tılış devrimci terminolojinin kavramlarını küfür diye kullanmaktadır. Ve eşya olarak Kürt meselesinde oportünistlerin kendi milliyetçiliğinden ötürü başkasını suçlama halindedir. Çünkü Kürt ulusunun burjuvazisinin milliyetçiliğinden -söz konusu küçük-burjuva milliyetçiliği- korkmakla HK, gerçekten Türk söven milliyetçiliğinin oyununa gelmektedir. Bu yüzden de HK keskin ve parlak lafların örtüsü altında "sosyal-söven", "sosyal-faşist", "hain"likle suçlanan Kürt milliyetçilerini kendisini bunlardan tamamen arınmış gösterme çabası içindedir.

Türkiye'de Kürt meselesi karşısında alınan tavır, marksistler için ölçüdür. Yayınlarında büyük gürültü, patırdı ve şatafatlı sözlerle, dillerini de kullanarak Kürt meselesi üzerine yazarların örtükleri ipekten şal, bu somut olayda aralandı ve "gerçek" yüzleri ortaya çıktı. HK'nun "Eğer bir Kürt meselesi varsa onu da biz hallederiz" geleneksel burjuva tavrında olduğu somutlandı. Bundan dolayı Kürt milliyetçilerini karalayıcı ve küçültücü ifadelerle suçlayan HK'nu yadırgamıyor ve bu davranışı bizi hiç te şaşırtmıyor.

Türkiye'de Oligarşinin temellerine yönelik harekete Türk burjuvazisinin önyargıları ve kuşkuları ile dolu olarak saldırın ve karalayın HK, böylece Oligarşinin korosuna soldan katıldığını burada da açık ortaya koymaktadır. "Marksist-leninist"liği elden bırakmayan HK'na Lenin şöyle der: "Her ezilen ulusun burjuva milliyetçiliği, zulme karşı yönelmiş olan genel bir demokratik muhteva taşıyor, ve bizim ulusal imtiyazlar sağlama eğiliminden bunu kesin olarak ayırdederek, ... kayıtsız şartsız desteklediğimiz işte bu muhtevadır."

"Bu, bir burjuva ve küçük burjuva oportünisti açısından "pratik" olmayan bir davranıştır; ama ilkelere da yandan ve demokrasiyi, özgürlüğü ve dayanışmasını gerçekten ileriyeye götüren milli meseledeki biricik doğru siyaset budur.

"Eğer ezilen ulusun burjuvazisi, ezen burjuvaziye karşı savaşırsa, biz, her zaman ve her durumda herkesten daha kararlı olarak bu savaştan yanayız; çünkü biz, zulmün en amansız ve en tutarlı düşmanlarıyız" (Lenin, Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı)

Türkiye toplumunu ele alan her Marksist, Kürt milli hareketlerin tarihi meşruiyetini kesin olarak kabul eder. Çünkü 'milliyet ilkesi,' Türkiye'de tarihi bakımdan kaçınılmaz ve zorunlu bir ilkedir. Ezilen Kürt burjuvazisinin kendisi için imtiyazlar sağlama çabasına destek olmamak başka şey; ona karşı saldırıya geçmek başka şeydir. Kürt hakim sınıflarının genellikle oligarşi ile bir çıkar çatışmaları yoktur.

Büyük kesimi ile onun içinde yer almakta ve hakimiyetleri de buradan kaynaklanmaktadır. Kürt milliyetçiliğine damgasını vuran esas olarak küçük burjuva karakterdir. Bu, küçük burjuva nitelikteki hareket ise sosyalizmin dünya ölçüsündeki prestijinden dolayı kendisini sosyalist olarak lanse etmektedir. Bu hareketin küçük burjuva özünü açığa çıkarmak başka şey, onun demokrat ve ilerici yönünü görmemekten gelmek başka şeydir. Zorunlu olarak, oligarşinin sömürü, baskı ve zulmüne yönelecek harekete karşı kara çalmak, saldırıya geçmek; iki milliyetten işçilerin ve halkın birlikte mücadelesini zayıflatan, sekteye uğratan, mevcut güvensizliği giderme, güvene çevirme yerine onu derinleştiren ve oligarşiye hizmet eden bozguna, bölücü ve gerici bir tutumdur.

Bu nedenle Türkiye'de HK'nun oportünistçe gösterdiği gibi birincil olarak mücadele edilmesi ve yıkılması gerekli olanın Kürt milliyetçiliği değil, tam tersine Türk burjuva milliyetçiliğidir. Türk işçilerinin, halkın ve liberallerden revizyonist ve oportünistlere kadar, gözlerini karartan söven-ırkçı Türk milliyetçiliğidir, öncelikle yıkılması gerekli olan.

"Devrimcilerle atıp tutan Kürt milliyetçileri, mezarlıkta konuşma yapmaktan korktular (!)" demekle HK. Bu cümlede ilkin Kürt milliyetçilerini devrimcilerin düşmanı olarak gösterme gayretkeşliği içinde, ikincil olarak HK ve benzerlerine hakim ve ortak karakterleri olan, duygusal terimlerle konuşma ve küçümseme davranışının bir başka örneğini vermektedir. Devrimcilerle Kürt milliyetçileri arasında HK'nun göstermek istediği bir düşmanlık yoktur ve olamaz. Aynı cephede ortak düşmana karşı saf tutan, ittifak kuran ya da birlikte mücadele eden doğan sarsılmaz bir dostlukları vardır ve olacaktır.

Yine HK. "Faşist zulmün hiç bir zaman Kürt-Türk ayırımını yapmayacağı" yazıyor. Bu, büyük bir yalandır. Oysaki, Türkiye'de yaşayanlar, özellikle Kürtler kendi hayatlarında bu sözlerin ne büyük yalan olduğunu çok iyi biliyorlar. Kürt milliyetine uygulanan milli baskı, asimilasyon, jenosit vb. HK'nu günlük olaylarla dahi yalanlamaktadır. Aslında HK'nun amacı "sadece" yalan söylemek, gerçeği çarpıtmak değildir. Idealizmin batığında "altüst" olan ve sövenizmin etkisindeki HK oligarşinin Kürt milliyeti üzerindeki milli baskı ve sömürgeci politikasını gizleme çabasıdır. Bu çabasını yukarıdaki satırlardan başka, "Faşizme ölüm halka hürriyet", "Kahrolsun burjuva milliyetçiliği" sloganlarında da sürdürüyor. "Faşizme ölüm halka hürriyet" belirsiz sloganını; Türkiye toplumunda marksistlerin "faşizme ölüm halkla hürriyet" açık sloganına karşı liberaller, revizyonistler ve oportünistler kullanmaktadır.

"Halkımızın faşizme karşı mücadelesi her türlü burjuva milliyetçiliğini yıkarak yükseltecektir" diyen HK hakim ulus burjuva milliyetçiliği ile ezilen ulus burjuva milliyetçiliğini aynı yere koymakla hakim Türk burjuva söven milliyetçiliğinden saf tutmaktadır. "Ezilen ulusun kurtuluşu da Kürt milliyetçiliğinin yıkılışıyla..." mümkün olduğunu söylemekten de geri kalmıyor HK.

Bütün bunlar sosyalizm adına söylenmiş olmasaydı eleştiriyeye gerek duymaz geçer giderdik. Ne varki Marksizm adına sosyalist görüşler olarak burjuva söven milliyetçi görüşler yutturulmaya kalkılırsa, elbette ki onun yüzündeki maskeyi indirmek, burjuva özü açığa çıkarmak bize düşen görev olacaktır. Çığırkanlığı ve şatafatlı lafların altındaki gerici milliyetçi özü ortaya çıkarmak ve mücadele etmek görev oluyor.

K. HATAV

BATI AVRUPA ve TÜRKİYELİ DEVRİMCİLER.

TÜRKİYE'LI DEVRİMCİLERİN AVRUPADAKI ÇALIŞMA TARZI, TÜRKİYE'DEKİ DİŞA BAĞIMLI TEKELCI SERMAYE İLE ULUSLARARASI TEKELCI SERMAYENİN İLİŞKİLERİ AÇISINDAN ELE ALINMALIDIR. BU İLİŞKİLER, TÜRKİYE'DEKİ ANTI EMPERYALİST VE ANTI-OLİGARŞİK MUCADELE İLE DİĞER SÖMÜRGE VE YARI SÖMÜRGE ÖLKE HALKLARININ VE EMPERYALİST ÖLKELEDEKİ İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MUCADELESİ ARASINDAKİ GEREKLİ VE KAÇINILMAZ OLAN BAĞI ORTAYA ÇIKARTACAKTIR.

15 Mayıs günü Batı-Berlin'de yapılan yürüyüşte revizyonistlerin sahtekarlıkları bir kez daha ortaya çıktı. Adları ayrı, yolları ve üyelerinin çoğu aynı, 10'u askin "dükkan"dan oluşan "yürüyüş komitesi" devrimci sloganların atılmasını engelledi. Bunun yerine "ne ezilen ne ezen, insanca halkca bir düzen"

"halkçı düzen geliyor", DISK'le beraber" gibi teslimiyetçi, reformist sloganlara yer verildi. Yürüyüşüne başladıkları seyleri sadece gene kendileri dinlediler, yürüyüş olayı geçtiği için Berlin radyosu (SBF) polisin teşekkül ettiğini bildirdi.

Bugün, batı Avrupa ülkelerinde bir milyonu aşkın Türkiyelili içinin varlığı gözününe alındığında, Türkiyelili devrimcilerin burularda vereceği mücadele ve yapacağı çalışmalar Türkiye'de verilen anti-emperyalist ve anti-oligarşik mücadeleden bir parçası ve tamamlayıcısı olmak zorundadır. Bu bakımdan yapılan çalışmalarda, ve revizyonizmin yaydığı ümitsizlik ve yığınlaşma karşı, işçi sınıfının devrimci dünya görüşünü hareket noktası olarak ele alan bir devrimci politikayla ortaya çıkmak gerekmektedir. Her türlü fa-

sist baskı ve teröre karşı yığıtçı verilen mücadele yılmadan anlatılmaktadır. (Avrupa kamuoyuna ve Avrupadaki Türkiyelilere) İşçiler arasında yapılacak çalışmada; seyahat acentaları, export-importcular vb. ile oligarşi arasındaki bağıntıyı ortaya koymak ve bunların dünya emperyalist sisteminin bir ürünü olduğunu göstererek, işçi sınıfının düşmanlarına karşı verilecek mücadeleden ancak, emperyalizme ve oligarşiye karşı verilecek bir mücadeleden kapsamlı yer alabileceğini göstermek gerekir. Bu da, Türkiye'nin herhangi bir köşesinden kalkıp gelen, Berlin'de Siemens fabrikalarında çalışan bir işçinin sömürülmesinin raslantı sonucu olmadığını ortaya çıkartacaktır. Çünkü bu göçün nedeni bireyin salt kişisel kararı değildir. Bu, emperyalizmin, Batı Avrupayı da, Türkiye'yi de kapsayan evrensel sisteminin belli kanunlara bağlı kuvvetlerinin işleyişinin bir sonucudur.

Bu nedenle Türkiye'li devrimcilerin Avrupadaki devrimci çalışma tarzı ve stratejisi Türkiye'deki tekeli sermaye ile Türkiye dışındaki tekeli sermayenin ilişkileri açısından ele alınmalıdır. Bu ilişkiler ise Türkiye'deki anti-emperyalist ve anti-oligarşik mücadele ile diğer sömürge ve yarı sömürge öлке halklarının ve emperyalist öлкеlerdeki işçi sınıfının devrimci mücadelesi arasında gerekli ve kaçınılmaz olan bağı gösterir.

İşte bugün bu durumun doğru değerlendirilmesi gerekiyor. Devrimci eylemlerimiz faşizme karşı halkın direniş gücünü yükseltmeli, doğru sloganlarımız anti-faşist hareketleri yükseltmeye yönelik olmalıdır.

(Bu yazı Batı Berlin'de çalışan bir grup devrimci arkadaş tarafından gönderilmiştir.)

DEVİRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU

Kurma Çalışmalarını Sürdüren Arkadaşlarla Konuşma

Bu soruyu Federasyonun amacı ne olacak ve Türkiye devrimine katkısı ne olacak şeklinde açabiliriz. Herşeyden önce kurulacak olan Federasyon gençlik federasyonu olacak; Türkiye'deki bütün devrimci gençlik derneklerini kapsayacak; tüm milliyetlerden anti-emperyalist anti-faşist öğrenci gençlik, işçi gençlik ve köylü gençliği kapsayacak.

Bildiği üzere, Türkiye'de anti-faşist anti-emperyalist gençlik eylemlerinin nispeten örgütlü düzeyde sürdüren, öğrenci gençlik kesimleridir. Taşra'da köylü gençlerin ağırlıkta bulunduğu gençlik dernekleri söz konusuysa da, bunların Türkiye çapında etkinliklerinden ağırlıklı olarak söz edilemez. (Bu demek değildir ki köylü gençliğin dernekleşmesi küçümseniyor. Taşra'nın birçok yerinde köylü gençlerin kurduğu dernekleri, halkevlere .. vardır.) Genç işçiler, sendikalarda yer alabilmektedirler; ama, örneğin çok ağır koşullar altında çalışan çarvakların v.b. nin iş güvenlikleri bile yoktur. Bu yüzden kırsal alanlarda köylü gençler arasında örgütlenme çabalarını yoğunlaştırmanın yanı sıra, kentlerdeki çarvakları ve kalfaları örgütlemek de program hedefleri arasında yer almaktadır. İşçi gençliğin ise, sendikal mücadelelerinden soyutlanmadan devrimci gençlik saflarının aktif savaşçılarına haline gelmeleri en istenilen olanıdır. Lenin'in "gençlik, öğrenci gençlik ve daha da çok işçi gençlik mücadelenin sonucunu tayin edecek" sözü bizler için çok öğretici olmalıdır. Ancak bu konuda mükemmeliyetçi görüşleri de savunmamalıyız. Amacımız tüm halk sınıflarının örgütlenmesinin organik bir parçası olarak gençliğin kitle örgütlenmesi yolunda ilerlemektir. Belirttiğimiz gibi, haldeki durumda gençlik örgütleri düzeyinde en örgütlü kesim öğrenciler olduğu için, Federasyonun oluşumunda ilk adımda ağırlık bu kesimde olacaktır. Besbelliki öğrenci gençlik mücadele süreci içinde işçi ve köylü gençlikle daha çok kaynaşmalıdır. Aynı eylem platformu içinde en geniş gençlik yığınları federasyon tarafından yönlendirileceği için DEV-GENÇ'den bu yana sıkıntısı çekilen gençliğin üniversite sınırları dışına çıkamaması sorunu da böylece giderek çözümlenecektir. En azından bütün gençlik kesimlerinin eylem birliği sağlanacaktır.

Federasyon tek tek yurdun her köşesinde tek başına mücadele etmek zorunda kalmış olan ve fakat tek başına kaldığı için de dar pratiklik içinde sıkışmak zorunda kalmış olan gençlik örgütlerinin Türkiye devrimine daha geniş bir perspektiften bakmalarını sağlayacaktır. Türkiye devrimine geniş bir perspektiften bakmak demek: Gençlik mücadelesini hem ideolojik eğitim hem de eylem platformunun genişletilmesi ve biriktirilmesi açısından ele almak demektir. Üniversite çevrelerinde ideolojik sorunlar Anadolu'daki gençlik kesimlerine daha hızlı ve yaygın bir şekilde ulaşabilecektir. Federasyon içinde, taşra dernekleri ve şehir dernekleri arasında ideolojik iletişim sağlanacaktır. Federasyon, gençlik kitesinin teorik eğitiminin yapılmasında önemli bir rol oynayacaktır.

Bundan amacımız, demokratik kitle örgütlerinin birer sosyalizm okulu olarak işlerlik kazanmasıdır. Revizyonistler bu devrimci anlayışı çarpıtarak, "ideolojik meseleler partide tartışılır" şeklinde ideolojik mücadeleye ambargo koymaya yeltenmekte ve hayatın her alanında olduğu gibi gençlik içinde de ideolojik tartışma yapılmasını hemen "gençlikten siyasi bir hareket yaratma" şeklinde lanse ederek kafa bulandırmaktadırlar. Bu sakat mantık, Lenin'in mahkum ettiği "kitle örgütlerinde tarafsızlık" mantığının ta kendisidir. Kaldı ki devrimcilerin görevi, sol hareket içindeki ayrışmaları gençlik içinde de tutarlı bir

şekilde yansıtmak, gençliğin devrimci eyleminin birliğini, doğru görüş etrafında saflaşma ve merkezleşme ile sağlamaktır. Bunun tersi bir siyasetin adı "dar kapıcılık" veya "kuyrukçuluk" olur. Öte yandan bu gerçeklik, bizim gençliğin asgari ilkel düzeyinde örgütlenmesi anlayışını da kesinlikle dışlamaz. Daha doğrusu bunu, asgari ilkel düzeyinde gençliğin kitle örgütlenmesi anlayışı, gençlik içinde de doğru bir görüş saflarında merkezleşmeyi dışlamaz şeklinde ifade etmeliyiz. Çünkü defalarca belirtildiği üzere, bir demokratik kitle örgütü temsil ettiği kitleleri en geniş kapsamlı olarak bünyesinde toplamalıdır. Bu bakımdan federasyonumuz da emperyalizme ve faşizme karşı olan en geniş gençlik yığınlarını kucaklayacaktır. Dolayısıyla, federasyon bünyesinde M. Y. K. nun görüşlerini benimsemeyen farklı siyasi yığınları da unsurlar da yer alabilecektir. Federasyonumuz, bu işleviyle ve bu örgütlenme ilkesiyle gençlik yığınlarına anti-emperyalist ve anti-faşist bilinç götüren bir araçtır ve de bu aynı zamanda en geniş unsurları bir mücadele aracıdır. Öte yandan, federasyonu tüm siyasi yoğunlukların siyasi görüşlerinin bir "federasyonu" olarak görmek de çok gerici bir tavır olur. Yani asgari örgütlenme ilkeleri, tüm siyasi görüşlerin bir "bileşkesi, ortalaması, sentezi" değildir; böylece, gerçekten çok elektik ve garip bir sonucu ortaya çıkarırdı. Halbuki asgari ilkel, tüm siyasi görüşlerin, kendi azami programlarından taviz vermeden gençlik içinde eylem birliğini mümkün kılan ilkelilerdir. İşte bu anlayış çerçevesinde, elbette, doğru devrimci görüş, en geniş gençlik yığınlarını asgari ilkel doğrultusunda yönlendirecek. (Yani bir parti komitesi gibi çalışmayacak); gençlik içinde ideolojik mücadeleye ambargo koymayacak ve böylece de özel olarak kendi görüş saflarında merkezleşme doğrultusunda çalışma hakkını kullanacaktır. Bu konu üzerinde ısrarla durmamızın nedeni kimilerine bu iki olgunun: asgari ilkel ve doğru görüş etrafında merkezleşmenin görünüşte bir paradoks gibi geleceğidir. Bu yüzden tekrarlamak yarar görüyoruz: (1) Gençlik içinde ideolojik mücadele özgürlüğü, gençliğin merkezi kitle örgütlenmesine karşı mücadele özgürlüğü olarak anlaşılmalıdır.

Türkiye çapında devrimci gençlik hareketi, demokratik temelleri üzerinde, federasyon merkezinden yönlendirilecektir. (2) Doğru görüş etrafında merkezleşme anlayışı, sol hareket içinde mevcut olan parçalanmışlığı "Uç siyasi akım" mihraplarında ayrı ayrı birleşmeye dönüştürmekte olduğu günümüz koşullarında, devrimci gençlik hareketinin bundan ayrı tutulmaması için gereğinin bir ifadesidir. (3) Bu durum, kesinlikle, gençlik içinde "esas alan" çalışması anlayışlarını meşru kılmaz. Çünkü burada önemli olan, Dimitrov'un öğrettiği gibi, genel politik arenadaki anti-faşist cephe sorununun çözümü bağlanmasında baktığımızda, gençliğin anti-faşist cephesini oluştururken atılan ilericidir adımlardır. (4) Bu anti-faşist gençlik cephesinin oluşturulmasını kısmen bizim federasyonumuzda somutlaştırma amacında olduğumuzdan, işte bu oluşum süreci doğrultusunda, "doğru görüşün" çalışmasını yapmamızda devrimci bir görevdir. Bunun, sol hareketteki saflaşmalar olumlu yönde katkıda bulunarak bu süreci hızlandıracağına inanıyoruz. (5) Asgari ilkelin savunulmasının, bu anti-faşist gençlik cephesi içinde herhangi bir görüşün, "doğru görüş" olma adına kemikleşmesini engelleyeceği için, "saflaşma" sürecine girmeye başlamamızda rağmen, hala gerekli buluyoruz ve bu asgari ilkelin geçerliliğini korumasını zorunlu buluyoruz. Ki bu zorunluluk, zaten, herşeyden önce, bir kitle örgütlenmesinin ön koşuludur. ... Gerçekten belirtelim ki, gençlik içinde doğru devrimci görüşün verdiği ideolojik mücadele ve eylem içindeki tutarlılığı sayesinde oportünist görüşler teşhir olmuşlardır ve giderek de tecrit olmaktadır. Örneğin İGD adlı bir dernekçik, sözünü ettiğimiz "Uç siyasi akım"dan birisinin tekkeli olmuştu. Bu durum ibret vericidir ve gençliğin devrimci eyleminin savunan bütün görüşler, bu tekkellikten ders almalı ve gençliğin anti-faşist cephesini kuralmalıdır. Bizim inancımız odur

ki, gençliğin toparlayıcılığını federasyonumuzda mevzilenen doğru devrimci görüş başacaktır.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, federasyon örgütlenmesi ortak bir eylem birliğini Anadolu'daki derneklerle birlikte yaratılması, genel anlamda eylemlerin tek merkezden yönlendirilmesi ve bu eylemlerin Üniversite gençliğinin mücadelesinin, üniversite sınırları içinde boğulup kalmaması önemesi yönünden şimdiki kadar çektiğimiz sıkıntılara çare olacaktır. Yüksek öğrenim gençliği bu sayede yükselen halk eylemlerinin ön saflarında yer alabilecekler ve güçleri sınırlı olan faşistlerin güçlerini dağıtabilecekler, Üniversitenin dar çemberi içinde yoğunlaşan faşist baskıları daha da kolaylıkla yenilebilecekler. Genç anti-faşist eylemler gerek taşrada, gerekse merkezlerde faşistlerin karşısına dikilecektir. Şimdiki kadar örgütlü olarak sürdürülen anti-faşist gençlik mücadelesi bile faşistlerin yüreğine korku salmıştır. Şayet örgütlü bir şekilde tüm gençler olarak faşistlere karşı bütün ülke düzeyinde mücadele verirek hem devrimci hareketi yükseltesini hem de faşistlerin gittikçe yoğunlaşan baskılarının, terörlerinin belirli ölçülerde kırılmasını sağlamış oluruz.

Bu gün geniş bir kitle tabanı yaratmak için faşistler olanca ağırlıklarıyla saldırıyorlar. Ve giderek "güçleniyorlar". Aslında faşist komandoların gücü pek fazla değil. Milattan gün aşımından devrimciler onlardan kat kat daha güçlüdür. Hele hele kitle tabanı açısından devrimcilerle onlar asla kıyaslanamazlar. Faşistlerin nice güçleri devrimcilerle göre çok az olmasına rağmen "güçlü" görünürler. Onların güçlü görünmelerinin belli başlı nedenlerinden birisi örgütlü olmalarında yatıyor. Bu örgütlülük bu gün artık herkesin bildiği gibi CIA ve MIT'ten gelen yukarıdan aşağı bir örgütlülüktür.

Böylece, federasyonun anti-faşist gençlik eylemlerini her türlü boyutları, katmanlarını söyleyebiliriz. Bu görüşün, "gençlik, öğrenci gençlik ve daha da çok işçi gençlik mücadelesinin sonucunu tayin edecek" sözü bizler için çok öğretici olmalıdır. Ancak bu konuda mükemmeliyetçi görüşleri de savunmamalıyız. Amacımız tüm halk sınıflarının örgütlenmesinin organik bir parçası olarak gençliğin kitle örgütlenmesi yolunda ilerlemektir. Belirttiğimiz gibi, haldeki durumda gençlik örgütleri düzeyinde en örgütlü kesim öğrenciler olduğu için, Federasyonun oluşumunda ilk adımda ağırlık bu kesimde olacaktır. Besbelliki öğrenci gençlik mücadele süreci içinde işçi ve köylü gençlikle daha çok kaynaşmalıdır. Aynı eylem platformu içinde en geniş gençlik yığınları federasyon tarafından yönlendirileceği için DEV-GENÇ'den bu yana sıkıntısı çekilen gençliğin üniversite sınırları dışına çıkamaması sorunu da böylece giderek çözümlenecektir. En azından bütün gençlik kesimlerinin eylem birliği sağlanacaktır.

Bu soruya en kestirme cevabı, "devrimci gençlik eylemlerinin faşizme karşı en geniş halk yığınlarının direniş ve mücadele gücünü yükseltmek ve örgütleyecek bir yaklaşımla ele almalıyız ki böylece komando bozuntularının bozguna uğramalarını pekiştirelim" şeklinde verebiliriz. Şurası bir gerçek ki, öğrenci gençlik hareketi Üniversitelerin duvarları arasında tutulmak istenmektedir. Oligarşi bu arzusu devrimci öğrencileri, polis-yönetici-faşist cendresi içinde sıkıştırma yöntemiyle gerçekleştirme çabasındadır. Bir avuç faşist zorba, icazetli olarak okulları "rahatlıkla" işgal edebiliyorlar. Ama tırnak içinde bir rahatlık bu. Çünkü her okulun anti-faşist öğrencileri tüm dirençleriyle karşı koyuyorlar; ancak kolluk kuvvetlerinin her türlü yardımı ve onlara devrimcinin kanı pahasına faşist köpekler, eğitim kurumlarına bağlıyorlar tasmalarını.

Sonuç olarak gençlik yığınlarının karşısına şu ikilem dikiliyor: ya okula gidip kurşun yiyeceksin, ya da okulu 30-40 faşist zorbaları eline bırakacaksın. Evet eğer bu duruma baş eğersen, bu ikilemdeki her iki seçenek faşistlerin işine yarıyor.

Ama biz bu ikilemi çeşitli açılardan parçalayacağımızın bilincindeyiz. Verili koşullarda bunu bir ikilem olarak kabullenmeyip, yani baş eğmeyip, bir üçüncü, dördüncü seçeneği kendimiz yaratmak durumundayız. Verili koşullar: Öğrenci gençliğin mücadele alanının hareket olanağı taşıyama alanları olarak, Üniversiteler olarak kalmasını kaçınılmaz bir olgu biçiminde ortaya koyuyor. Böylece bu alanların faşist milisler için hareketsiz bir hedef, nişanlanıp da vurulabilmesi kolay bir hedef olmasına yol açıyor. Elbette bu durum karşısında bizler, Üniversiteleri faşistlere terkedecek değiliz. Buraları bir "kale" gibi koruyacak da değiliz ama, paradoks gibi gelse bile, bunları halk yığınlarının anti-faşist mücadelesinin organik ve örgütlü bir parçası olarak bir kale gibi faşizmin karşısına dikmeliyiz. İşte bunu nasıl gerçekleştireceğiz? Asıl sorun bu! Ama bu sorunun çözümü de bizatihi bu sorunun "kavranılışın-

Cİ LİN EYLEMİNİN BİRLİĞİ İÇİN GÖREV BAŞINA!

da" oranmalıdır: Üniversiteleri faşistlere birer ikiye terketmek zorunda kalmamak için, devrimci gençler olarak halk yığınlarıyla bütünleşmeli, en geniş halk yığınlarını, en geniş demokratik kamuoyunu hareket geçirerek faşistlerin karşısına dikmeliyiz! Ankara'da bu tepitin somut ve canlı sonuçları yaşanmaktadır. Anaların, babaların ve geniş öğrenci yığınlarının desteği sayesinde bazı fakültelerdeki faşist işgaller teker teker kırılmaktadır. Öte yandan, azgın faşist saldırganlar için gerektiğinde onları anladığı dilden de cevap verilmektedir ve de verilecektir. Ancak, devrimci hareketin içinde bulunduğu subjektif durum nedeniyle aktif savunma düzeyinde olduğumuzu bilerek, faşist milislere karşı mücadelede yukarıda belirttiğimiz anlayışın sınırlarında ele alabiliyoruz.....

Kurulacak gençlik federasyonunun devrimci hareketteki yerini açıklamaya devam ederken, "un demokratik-merkeziyetçi bir örgüt olacağından bahsettiğiniz. Biliyorsunuz ki, devrimci hareket içinde bir çok siyasi yoğunluk var, bilhassa gençlik içinde bu siyasi yoğunluklar kemikleşmiş durumdalar. Demokratik-merkeziyetçilik açısından bu örgütlenmeye karşı çıkanlar olmuyor mu?

Evet Demokratik Merkeziyetçilik açısından karşı çıkanlar var. Daha doğrusu şimdiye kadar yaptığımız çalışmalar sırasında karşı çıkanlar oldu. Karşı çıkan örgütlerden birisi de Eskişehir Gençlik Derneğidir.

E.G.D. yöneticileri bizi merkezde oturduğumuz için merkeziyetçi olarak suçladılar(!) Demokratik-Merkeziyetçilik ilkesini yazıp çizdiğimiz halde uygulamadığımızı ileri sürdüler.

Arkadaşların bu iddialarının görünürdeki dayanak noktası, federasyon için yeterli çalışmanın yapılmadığı iddiasıdır. Yeterli derecede taban çalışmasının yapılmadığını iddia etmeleridir.

Bizce federasyon için yeterli çalışma yapılmıştır. Çünkü bu çalışmalar iki sene önce çıkan İLERİ dergisinden bu yana, zaman zaman kısa kesikliklere uğramasına rağmen yapıyor. Daha sonra federasyonun kurulması için Devrimci Gençlik Derneğinden de çeşitli yazılar yazılmıştı. Ayrıca pratikte güçlü örgütler arasında sıkı ilişkiler kurulmuş ve hatta zaman zaman bazı örgütler arasında eylem birliği bile oluşturulmuştur. Mükemmeliyetçi bir anlayışla bu soruna yaklaşmak küçük-burjuva darakafalıdır ve kendine güvenemedir. Biz hep yerinde saymak isteyenler değil daima ileriye gitmek isteyenleriz. Tabii ki bu ileriye gidimizde bize doğru ideolojimiz ışık tutacaktır. İdeolojileri olmayanlar veya yanlış ideolojiler etrafında kümelenenlerin kendi öz güçlerine güvenleri yoktur ve herşeye "mükemmeliyetçilik" yanlış anlayışı ile yaklaşırlar. Kısacası bizce federasyonun kurulması için çalışma yapılmıştır ve hatta geç kalınmıştır.

E.G.D. yöneticisi arkadaşlar soruna yalnız bir ideolojik perspektiften baktıkları için vardıkları sonuçlar daha büyük yanlışlıklarla dolu oluyor. Biz federasyonun çalışmalarının büyük yükünü taşıdığımız için onlara göre demokratik-merkeziyetçiliği çığnemiş oluyoruz. Merkezde oturmakla kendimizi herşey sayıyormuşuz. Hegemonyacı bir şekilde davranıp demokratik-merkeziyetçilikte "burjuva demokrasisi" anlayışına paralel bir demokrasi anlayışı savunuyormuşuz(!) Öyle diyor arkadaşlar! Bir kere merkezde oturmak ne demek? Burjuvazinin merkezinde (Ankara'da) oturmayı kast ediyorlar. Biz emgen sınıfların merkezinde olduğumuz için merkeziyetçiymişiz. Merkezde oturan bir kaç kariyeristmişiz.

Arkadaşlara vereceğimiz cevap, kısaca şöyledir: Biz gençliğin merkezi olarak örgütlenmesinden yanayız: Faşizme karşı gençliğin bir kale gibi durabilmesi için ve devrimci hareket içinde gençliğin, kendine düşen tarihi görevleri yerine getirebilmesi için. Bizim "şuçumuz" federasyonun kurulması için ideolojik ve pratik olarak çalışmaksa ve bu işin başını, bu çalışmayı yaptığımız için çekmekse ve devrimci sorumluluğumuzun duyup gençlik kitlesinin aşısından gelen örgütlenme talebini yukarıdan aşağıya bir gerekçilikle müdahale etmekle görmüş oluğumuzsa, evet biz

"merkezdeki bir kaç kariyeristiz"! Fakat insana sorarlar, madem ki onlar (biz) kariyeristler, hegemonyacılar, siz ne düşünüyorsunuz gençliğin merkezi olarak örgütlenmesi konusunda? diye. Arkadaşlarla yaptığımız görüşmelere dayanarak bu soruya cevap verelim: Arkadaşlar bu soru karşısında ne yapacaklarını şaşırıyorlar ve düşünceleriyle çelişen bir şekilde kestimme bir cevapla işi geçiştiriyorlar; "gücümüz yok bizim federasyon kurmaya" diyorlar. Hem alternatif getirmiyorlar, hem de alternatif getirenler karşı ilkesiz bir şekilde cephe alıyorlar. Arkadaşların belirli bir politikaları olmadığını, karşı çıkmak için karşı çıkıyorlar algılamamıza. Çünkü insanın bir işi yapması için gücünün olmaması ile o işin yapılmasındaki politikasının olması çelişen şeyler değildir. Aksine insanın politikası olur fakat o işi yapamayabilir. Halbuki E.G.D. yöneticilerinin güçleri olmadığı için politikaları yokmuş(!) Bunun adı politikasızlıktır. Bundan iki yıl kadar önce göz-
lülük Mehmet'in ortaya atıldığı görüşlerin; ideolojik-fili öncülük ilkelemlinden hala çıkmamış kafalardan aksini beklemek zaten mümkün değildir.

Elbette ki EGD yönetici arkadaşların bu itirazlarının bir takım "ideolojik" gerekçeleri de vardır: Onlar, emperyalizmin III. bunalım döneminin yeni-sömürge Türkiye'si ile 1860'ların Çarlık Rusyası arasında "benzerlikler" keşfetmeye kadar uzattılar tartışmalarımızı. Bunu aktarmamız nedeni, işte bu tartışmaların "boyutlarını" ve bizzat onların ulaştıkları sonuçları gösterebilmek. Çünkü bu arkadaşlar hem kendi alternatiflerini getirmiyorlar, daha doğrusu yüzüylü öncesinde bir alternatif arıyorlar(!) hem de peşpeşe suçlamalar getiriyorlardı bize karşı: "federasyondan yeni bir DEV-GENÇ yaratıp partileşmeyi sağlıyacağımız(!): bu tür kitle örgütlerini bir araç olarak değil, kendi siyasi görüşlerimize için bir amaç olarak ele aldığımızı" hep bu "parlak" ve "derin" ideolojik(!) gerekçelerle kanıtlamaya çalışıyorlardı. Elbette, bu arkadaşlarla uzun uzun tartıştı ve eleştirilerine cevap verdik. Zaten böyle iddiaların yanıtı daha önce bu dergide yayınlanmıştı. Biz yine de arkadaşlara "parti" kurmanın arkadaşların düşlediği gibi basit ve düz bir olay olmadığını; kendi kafalarındaki formülasyonlara (1860'lar Rusyası) uydurmak için başkaları hakkında mantık zorlamalarına girmeye hakları bulunmadığını hatırlatmayı devrimci bir görev bildik. Cehaletten kaynaklınsa bile oportünizmi eleştirmenin zorunlu olduğunu biliyorduk çünkü. Bu bakımdan boş yere vakit harcamış sayılmayız!

Biraz önce Türkiye'de bir proletarya partisinin oluşturulması gerektiğini söylediniz. Parti olmadan gençliğin birliği sağlanabilir mi?

Proletarya partisinin henüz oluşturulmamış olduğu siyasi bir ortamda tabii ki gençlik merkezi bir kitle örgütü etrafında, ağırlıklı, toplanabilir. Türkiye pratiğinde, bir takım zaafalar taşıyacağı kaçınılmaz olmasına rağmen, devrimci gençliğin merkezi bir kitle örgütü yaratılacaktır. Bu örgüt kendini kabul ettirecektir, çünkü gençlik kitlesi böyle bir örgütü özlemine çekiyor. Federasyonu oluşturacak örgütler zaten pratikte kendini kabul ettirmiş olan demokratik-kitle örgütleridir.

Türkiye devrimci hareketinin yaşamış olduğu bir DEV-GENÇ pratiği var. Bu pratik sizin sorunuza gerekli cevabı verecek niteliktedir. DEV-GENÇ kurulduğu zaman da proletarya partisi yoktu, fakat DEV-GENÇ gençliğin merkezi örgütüydü.

Dünya devrimci pratiğine baktığımız zaman da proletarya partisi olmadan merkezi gençlik örgütleri olduğunu görürüz. Bu durum em belirgin örnekleri Vietnam'da vardır, Kore'de vardır, Küba'da vardır...

Sorunuza verebileceğimiz diğer bir cevap ta, sorumuzu özele indirmek olacaktır: Federasyonu oluşturacak örgütlerden birisi olan AYÖD Ankara birimimizin merkezi gençlik örgütüdür. AYÖD Ankara'da, İYÖD İstanbul'da gençliği parti olmadan toplayabiliyorlarsa, bu türden birim örgütlerinin oluşturacağı federasyonda Türkiye düzeyinde gençliği toparlamaya çalışacaktır. Bundan hiç kimsenin kuşkusuna olmasın.

Elbette bu söylediklerimizden, gençliğin kitle örgütlenmesinin uygulanabilmesi için, proletaryanın öz örgütü mevcut olsun veya olmasın, "farketmez"(!) sonucunu çıkarılmaz. Böyle bir eksiklik açıktır ki, yalnızca gençlik hareketinin değil, bütün halk sınıflarının mücadelesinin bir türlü kendiliğindencilikten kurtulamayışının en baş nedenidir. Ve yaşadığımız koşullarda böyle bir örgütün yaratılması Türkiye devriminin temel meselesidir. Bu gerçekleştirmede müddetçe, hayatın her alanında olduğu gibi gençlik mücadelesi alanında da önemli zaafalar söz konusudur. Ama bu demek değildir ki biz mevcut duruma baş eğelim ve bir öz örgütün yaratılmasını bekleyelim. Hayır, biz gençliğin anti-faşist cephesini oluşturma görevini sol hareket içinde bir politik birliğin gerçekleşmesine ertelemeyen ve fakat bu eksikliğin sakıncalarını da göğüs gerekçesine getirmek azmindedir. Haldeki durumda, demokratik kitle örgütleri için evrensel geçerliliğe sahip olan şu ilkeyi: Örgütsel bağımsızlık ve proletaryanın öz örgütüne siyasi bağımlılık ilkesini, biz, örgütsel bağımsızlık ve proletaryanın ideolojisine bağımlılık olarak yorumluyoruz.

Cevabımızın diğer bir yanı da, 12 Mart genel yenilgi döneminden sonra gençliğe karşı her türden revizyonistlerin amansız bir saldırıya geçmesiyle ilgilidir. Gençliğin örgütlenmesine önce el atırlar, gençliği pasifez etmek için; fakat devrimci gençler revizyonistlerin planını boşa çıkartırlar. Bunun üzerine bütün revizyonistler gençliğin merkezi örgütlerine karşı (ADYÖD-İYÖK ADYÖD-İYÖD gibi) saldırıya geçtiler. Gençlik örgütlenmesi ile partileşme sürecini karşı karşıya getirtiler. Bir proletarya partisinin geniş anlamıyla örgütler bütün olduğuunu revize edecek. Elbette onların her türden engellemelerini devrimci mücadeleimiz boşa çıkartacaktır. Gençlik kitlesi içinde yadırgıkları yığınlıkları ve pasifizmleri yerle bir edecektir devrimci gençlik.

Türkiye somutuna baktığımız zaman, revizyonistlerin sendikaların ve bazı demokratik kitle örgütlerinin tepelerine çökreldiğini görüyoruz. Bu durumda federasyonun gençlik örgütlerini devrimci gençliği toparlamasında ve anti-faşist eylemleri yönlendirmesinde karşılaşılabilecek güçlükler olmayacak mı?

Gerçekten bugün Türkiye somutunda revizyonistler birçok kitle örgütünün tepelerine çökreldiğini durumdadır. Ve kitleler içinde revizyonist teorilerini yaygınlaştırıyorlar, kitleleri revizyonist siyasatleri doğrultusunda pasifez etmeye devam ediyorlar. Kitleleri yanlış hedefler ve hedefsizlikler etrafında örgütlemeye uğraşıyorlar. Doğru devrimci siyasatten korktukları içinde o siyasete karşı amansız bir saldırıya geçmiş durumdadır.

Besbelliği, bu tür kitle örgütlerinin revizyonist yöneticileri, şimdiye kadar birim gençlik derneklerine uyguladığı sekerliği bundan böyle federasyonumuza karşı da uygulayacaklardır: Anti-faşist güçbirliğine girişmekten kaçınacaklar, devrim mücadelesine her zamanki gibi zarar vereceklerdir. Burada bizim için önemli olan, kitle örgütlerini "yöneticileri" değil, onların yurtsever tabanlarıdır. Biz hayatın her alanında sürdürülen mücadelenin organik bir parçası olan gençlik mücadelesini en geniş halk yığınlarıyla birlikte sürdüreceğiz, ve revizyonistlere rağmen yükselen halk eylemlerinin en ön saflarında yerimizi alacağız.

Zaten gençliğin merkezi örgütü sadece öğrenci gençliğin değil, köylü ve işçi gençliğinde merkezi örgütü olacağı için revizyonistlerin bu engelleri giderek kırılacaktır. Gençlik işçilerle ve köylülerle sımsıkı kucaklaşacaktır. Nasıl ki fındık, bütün mitinglerinde kucaklaşmışsa, 15, 16 Haziranda kucaklaşmışsa.

Revizyonistlerin her türden engeline rağmen bugün, gençlik kitlesi işçilerle, köylülerle, memurlarla, esas olarak eylem içinde oligarşiye karşı omuz omuza dövüşmektedir. Federasyon bu omuz omuza verdığımız kavgayı dahada yükseltecek ve merkezi olarak güçlendirecektir.

Gençlik haklarının kurtuluş kavgası içinde daha örgütlü ve güçlü olarak yer aldıkça ve devrim kavgamız gelişip serpilirdiği revizyonistlerin etkinliği bir bir kırılacaktır. Devrim kavgasının yükselmesi demek sadece demokratik kitle örgütlerinin güçlenmesi veya onların sağlıklı yapılar üzerine oturması demek değil elbette, onlar devrimci mücadelenin sadece bir yanındır. Ve revizyonistlerin etkinliğinin kırılmasında

Devrimci öğretmen Eyleminin DEVİRİNCİ ÖĞRETMEN

TÖB-DER Kongresinin sonuçları bir çok açıdan önem taşıyor. Bunların en başında olanı şüphesizki ülkemizde güçlü bir devrimci potansiyele sahip olan demokratik kitle örgütlerinden bir tanesinin daha yeniden revizyonistlerin yönetimine geçmiş olmasıdır.

Bu olumsuzluk, ülkemizde devrimci hareketin parçaları bir yapıda olduğu, yetkin bir siyasal hareket haline dönüşme sancuları çektiği günümüz koşullarında daha bir önem kazanıyor. Çünkü bir siyasal yapının yetkinleşmesi yolunda bu çalışmalar küçümsenemez ve daha önemlisi bu yapısal eksiklikler içinde revizyonizmin tırmanışına karşı (!) bu tür mevzilerin önemi daha bir ağırlık kazanmaktadır.

TÖB-DER Kongresinin önem taşıyan yanı bu iki nokta üzerinde toplanmakta idi. Ve Devrimci Öğretmenler Grubu bu iki noktayı çalışmalarının çerçevesini belirleyen hususlar olarak tesbit etmiş ve bu doğrultuda çaba sarfetmiştir.

Devrimci Öğretmenler Gurubunun çalışmalarını bu bakış açısında ele alarak değerlendirmek ve bir eleştirisini yapmak olumlu ve olumsuz yanlarını belirlemek yararlı olacaktır.

Devrimci Öğretmenler Gurubunun çalışmalarında göze çarpan noktaları sırayla ele alalım.

Seçimler sırasında ve sonrasında bir çok kişi D.Ö.G.nu (ve diğer gurubu) bir ittifakı sağlayamamış olmaları nedeniyle eleştirmiştir. Biz bu konuda D.Ö.G.na eleştiriyi yöneltebileceği kanaatindeyiz. Ama eleştirilerin bir çoğunun muhtevasına katılmıyoruz. İttifak konusu abartılmamalı ve herşeye bu açıdan bakılmama lıdır. Revizyonistlere iktidarı vermek için bir geniş ittifak sorunu ortada idi. Ama ittifak herşeyi çözecek nokta değildi. İttifak gerçekleştiği anda karşı tarafın tek liste ile seçime girecekleri kesindi. Ayrıca H. Kuruluşu gurubu daha en baştan TİP-CHP gurubunu destekleme yolunda kesin bir karar taşıyorlardı. Bu açılardan düşünüldüğünde ittifakın önemi kabul edilmekle beraber abartılmamalıdır. Seçim kazanma şansını ortadan kaldırdığı bir durumda ayrı bir grup olarak katılma kararı pekala alınabilir.

Bize göre D.Ö.G.na bu konuda yöneltilmesi gereken eleştiriler şu noktada toplanabilir. D.Ö.G. revizyonistler karşısında yer alan blokta kilit bir noktada bulunuyordu. En büyük grup olarak baştan açık bir ittifak politikası ortaya koyup bunu gerçekleştirmek için

aktif bir çaba sarfetime yerine ittifak konusunda -geçitli nedenlerle- pasif ve kendiliğindenci bir tavır için girmiş ve kendi ittifak anlayışını açıklayıp kabul ettirme doğrultusundaki çalışmaları yetersiz kalmıştır. D.Ö.G.nun doğru olan ittifak anlayışı şu idi. İttifak, her ne pahasına anlayışla ele alınmaz. Kendi içinde tutarlı bir yapı oluşturmaları, homojen olmalıdır. Bu devrimci ve tutarlı bir program etrafında gerçekleşebilir. Yönetim'de çoğunluk bu bakımdan -yönetimin homojenliğini ve programın tutarlı bir uygulanabilirliğini sağlama açısından- önem taşır. Bu anlayışla bir geniş ittifakın gerçekleştirilmesinin oldukça zor bir şey olduğu baştan görülmekteydi. İşte bu yoldaki çabalar böyle zor bir şeyi gerçekleştirmeye yetecek bir düzeyde olmamıştır. Bunun sebepleri ne olursa olsun bir eksiklik olduğunu kabul etmek zorunludur. Hatta sonuçta böyle bir eksiklik olmasaydı dahi ittifak sağlanamayacak olsa bile bu eksiklik objektif bir durum olarak kabul edilmelidir. Daha sonraki çalışmaları -mızda aynı hataları tekrarlamamak açısından bu zorunludur.

Bir bakıma bu eksiklik birçok zararlı sonuçlar da getirmiştir. Bu konuda hep kendiliğinden gelişmelerin peşinden gidilmesi devrimci saflara konunun sadece bir pazarlık meselesi olarak yansımına, hatta "sosyalist eşitlik" gibi bu konuda ciddiye alınmayacak politikaların savunulabilmesine neden olmuştur. (Mutlak eşitlik anlamında bir sosyalist eşitlik anlayışı yoktur. Böyle bir mutlak eşitlik ne doğada ne toplumda olamaz!)

Bu nedenle ittifak konusundaki kargaşalığın sorumluluğu D.Ö.G.na ait sayılmalıdır. Bu konuda "karşı" grupların sorumlu görülmesi, ve olayların başkalarının hataları, kusurları ile izah edilmesi doğru olmaz. Devrimciler her durumda (karşı tarafların hataları, samimi yetersizlikleri vs. gibi etkenler sabit olduğu halde dahi) meydana gelen sonuçların birinci derecede sorumlusudurlar.

Tabii ki bu diğerlerinin davranışlarını mazur görme olarak değerlendirilmemelidir. Biz burada bunlar üzerinde durmayacağız. Sadece sunu belirtmekle yetineceğiz: Sebepleri ne olursa olsun ittifakın gerçekleştirilememesi nedeniyle bazı kişi ve grupların seçimleri terketmeleri son derece yanlış bir tavır olmuştur. Ne olursa olsun gruplar kendilerine en yakın gördükleri grupları desteklemek zorundaydılar. Adeta küsererek seçimleri terketmek devrimcilerin gücünün zayıf görülmesinden başka birşeye yaramamıştır.

Bunun yanında D.Ö.G.nun çalışmalarında görülen diğer eksiklikleri kısaca şu şekilde ifade edebiliriz. Davranışlarda hırcınlık ve kontrolsüzlük aşılammıştır. Örneğin Behice Boran'ın konuşması sırasında protesto ve sloganlar atma, gereğinden çok fazla uzatılarak adeta Behice'nin provokasyonuna gelinmiştir.

İlk günden itibaren görülmüş türki revizyonistler bazı kargaşalıklardan yararlanarak ortadaki tarafsız unsurları kendi yanlarına çekme taktiği gütmüştür. Bunun için öğrenci ve gençlik düşmanlığını körüklemiştir. Hatta bu konuda mevcut durum yeterli gelmeyince balkondaki dinleyici öğrenciler üzerine dikkat çekmek için İGD lileri göndermiş ve İGD lilere dayak atılmasını sağlamıştır. Belki İGD lilerin saldırdığı anda yapılacak başka şey yoktu. Ama iş o duruma gelinceye kadar garezis olduğunu söylemek de pek mümkün değildir.

YURUYUŞ
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK SOSYALİZM İÇİN
HAFTALIK ŞİŞLİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 41-20 OCAK 1976 5 TL

Kongre

TÖB-DER Kongresi olağanüstü bir kargaşa içinde geçti. Türkiye Solundaki tüm bölünmelerin ve bu bölünmeler sonucu ortaya çıkan gruplararası gelişmelerin yarattığı çatışmalar bütününü Kongreye yansıtmış gibiydi. Kongrede ideolojik-siyasi mücadele, kulis, de dikodu, provakasyon, ayak oyunları ve çeşitli kongre taktikleri birbirini içine geçmişti. Siyaseti, bezirganlık haline geçirenlerle bezirganlığın siyasetini yapmaya kalkanlar ibretle seyredildi.

KONGRENİN ANATOMİSİ

Kongre divan başkanlığını revizyonist blokun adayı 229 oya karşılık 279 oyla kazandı. Kazanan blok'un TİP, TSİP, CHP ve muhacir'lerin desteklediği bilinen gruplardan oluştu. Karşısında yer alan Devrimci Gurubu'nu ise (50-60 civarında olduğu tahmin edilen) sosyal emperyalizm görüşü taraftarları da desteklediler. Geride tahminen 180 civarında bir oy birliğine sahip bir devrimci blok vardı. Birkaç gruptan oluşan bu blok içinde seçimlerde 77 oy toplayan Devrimci Öğretmenler Grubu yer alıyordu. Diğer grup olan Devrimci Demokratik Birlik gurubu da sonuçta seçime bağımsız olarak katılmış ve 42 oy almış, iki grup da seçime katılmaktan vaz geçerek boykot kararı almışlardır.

REVİZYONİSTLERİN SAHTEKARLIKLARI VE CUMHURİYET GAZETESİ'NİN TAVRI

Revizyonistler kongre boyunca sahtekarlıklarını sergilediler. Kongre sırasında yalan, kompo ve iftirayı ince bir sanat haline getirdiklerini ortaya koydular. "Göşistler kongreyi çalıştırmıyor, öğrenciler kavga çıkarıyor" gibi yaygaralarla sürekli bir şekilde devrimci gurubu yıpratma taktiğini güttüler. Cumhuriyet Muhabiri ve Ekmekçi bu şarlatanlığın gönüllü destekçiliğini yaptılar. Ekmekçinin bu şarlatanlığının yıldırdan beri burjuva basında işlene gelen bir öğrenci düşmanlığı kompleks'ine kadar vardığını zaten biliyoruz. Cumhuriyet gazetesinin bu tavrı da gerçekte yeni değildir ve dikkatle değerlendirilmelidir.

Cumhuriyet 12 Mart sonrası politikası ile ilk defa dikatleri toplamıştır. Gazete 12 Mart sonrası gericiliği döneminde -güya- eldeştirerek sağ bir politika izlemeye başlamıştır. Erimlerin, Kaçışların sözcülüğünü yapmıştır. Sonra dönem yavaş yavaş yunuslamaya başlarken da yeniden "solculuk" yapmaya dönmüştür! Bu olay bütün teferruatıyla devrimciler tarafından bilinmektedir.

13 Mart mitingi sonrasındaki "olay" da ilginçtir. Cumhuriyet o günlerin faşist baskılarının arttığı bir ortamda ilk defa büyük bir parlama olan 50 binlik mitinge 5 bin kişinin katıldığı yazmış, Tercümandan daha farklı değerlendirmemiştir. Ekmekçinin mitingle ilgili yazısındaki küstahlık ve goşo-moşo edebiyatı da hatırlanmalıdır.

Cumhuriyet gazetesi sürekli olarak devrimci gençlik hareketi karşısında olumsuz bir tavır almakta, devrimci gençlik bildirilerini yayınlamamaktadır. İşte bu olaylar hatırlandığında Cumhuriyet'in kongre sırasındaki tavrı devrimciler için şaşırtıcı olmamıştır.

Cumhuriyet gazetesinin 26 Temmuz günkü sayısındaki kongre haberi ise tam bir polis ağzından yazılmış gibidir. Kongre sırasında "İGD li beslemeler" saldırtmış ve olay çıkartılmış, bu suretle göşistler kavga çıkarıyor diye şarlatanlık için malzeme hazırlanmış, Cumhuriyet bu olayı aynen tezgahlayanlar gibi yayınlamıştır. Geniş bir devrimci öğretmen potansiyeline sahip olan Devrimci Öğretmenler Grubundan hep öğrenciler diye söz etmiş, gurubun ismini dahi yazmamayı tercih etmiştir.

Sol hareket içindeki ayrılıklarda bu türlü taraflılık politikasını Cumhuriyet sorumluları gözden geçirmelidirler. Yoksa devrimciler de, sürekli olarak kendilerine küfredilen bir yayın organına karşı tavırlarını gözden geçirmek zorunda kalacaklardır.

Birliği Yolunda GURUBUNUN MÜCADELESİ

Bu konuda her halde siyasi çalışmayı sadece slogan atmak şeklinde görmekten sıyrılınması şarttır. Sloganların hep tek yanlı kalması ve bir-iki temel slogan çerçevesini aşmaması da politik eksiklik olarak görülmelidir. (Bu konuda Devrimci Gençlik Dergisi'nin 7. sayı başyazısı okunmalıdır.)

Sonuç olarak TÖB-DER Kongresi devrimcilerin eksik yanlarını görüp düzeltmeleri için zengin bir pratik olarak değerlendirilmelidir.

Devrimci Öğretmenler bu çok yönlü mücadelede bir küçük savaş kaybetmişlerdir. Revizyonistlerin demokratik kitle örgütlerine yerleşip güya politika yapmak, bildiri yayınlamak şeklindeki ele alışları karşısında devrimci anlayış bu örgütlerin düzenin bir parçası ha-

line getirilmelerini önlemek doğrultusundadır. Devrimci Öğretmenler bu açıdan bundan sonra da mücadelenin en önünde yer alarak, öğretmenlerin en aktif devrimci eylemini örgütleyerek revizyonizme karşı mücadelelerini sürdürecektir.

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ !

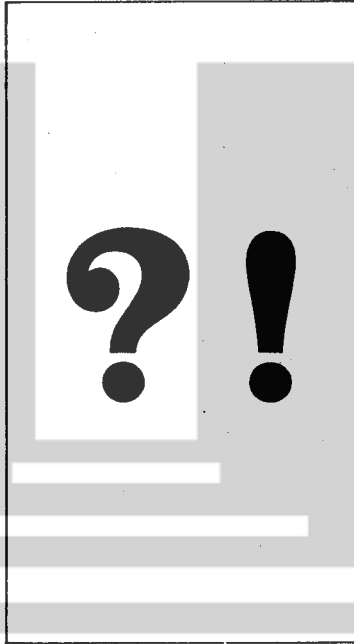
YAŞASIN EMEKÇİ HALKIN KURTULUŞU MÜCADELESİNİN BİRLİĞİ !

HALKIN SESİ 23 ARALIK 1976 36

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

=

Kongrede Eğlence.

Kongrenin olayı bir bakıma Halkın Kurtuluşu ve Halkın Sesi taraftarlarının TİP ve CHP eğilimli grubu desteklemesiydi. Yürüyüş ve diğer revizyonist yayın organlarının deyimleriyle, seçimlerde "Mao'cular, sosyal faşist'leri" desteklediler. Halkın Sesi'nin ifadesiyle de "sosyal emperyalizmin işbirlikçisi sosyal faşistlere karşı, sosyal emperyalizmin işbirlikçisi olmayan revizyonistleri ve sosyal faşistleri" desteklediler. Bu karışık olay üzerinde kısaca duralım:

"Mao'cuların bu politikasının 'özü' bilinmektedir. Onlar dünya çapında SSCB ni yükselen emperyalist olarak baş hedef tayin etmişlerdir. Tüm politikalarını buna göre ayarlamaktadırlar. TÖB-DER kongresini de "sovyet sosyal emperyalizmine karşı verilen savaş" (!) açısından ele almışlar ve "sovyet işbirlikçisi sosyal faşistlere karşı" diğerlerini destekleme siyasetini seçmişlerdir. Konuya bu açıdan bakılınca onlar açısından tutarlı bir davranış olarak görülebilir. Büyük revizyoniste karşı küçük revizyonisti desteklemek. Büyük emperyalistlere karşı küçük emperyalistleri desteklemek (NATO, AET) yükselen emperyaliste karşı (SSCB) zayıflayan emperyalisti desteklemek (ABD?)... Akıl bir kere durduktan ve safata bilimin yerini aldıktan sonra yapılamayacak şey yoktur. Reformcu burjuvazinin kuyruğuna takılmak bile politika diye savunulabilir.

Geçerken değinmeliyiz. Bu politikanın bilinen teorik dayanaklarından biri de bugün ülkemizde sorunun "reform mu yoksa devrim mi sorunu" olmadığı, esas so-

runun "milli bağımsızlık mı, yoksa sosyal emperyalizmin ılgalı mı?" sorunu olduğu şeklindeki tesbittir. ÇKP tezlerine uygun olarak ortaya sürülen bu görüş Halkın Sesi taraftarlarınınca savunulmaktadır. Bu tesbit gerçekte milli bağımsızlık sorununu bir devrim meselesi olarak görmeyen bir anlayıştan kaynaklanıyor. Buna göre bugün "ülkeler bağımsızlık istiyor". Bu üçüncü dünya ülkeleri diye ifade edilen devletlerin bugün siyasi bağımsızlığının esas olduğu, emperyalizme bağımlılıklarının tali olduğu fikrini ifade ediyor. Bu ülkelerin bağımsızlıkları tehdit altındadır. Sorun bu yüzden devrim mi, reform mu sorunu değildir.

Türkiye gibi ülkelerin nisbi bağımsızlık eğilimlerini tayin edici olarak, bu ülkelerin emperyalizme bağımlı yeni-sömürge ülkeler olduğu gerçeğini gözardı eden, bu suretle ülkemizin bağımsızlık davasının bir devrim sorunu olduğunu reddeden bu anlayışın pratikteki görüntüsü burjuvazinin şu veya bu fraksiyonunun (milli burjuvazi, reformcu burjuvazi vb.) kuyrukçuluğundan başka bir şey değildir. Halkın Kurtuluşu bu tahlillerle teoride çelişir bir görüntü içinde olmasına rağmen, pratikte hemen hemen daima bu politikanın takipçiliğinden başka bir şey yapmamaktadır. Bazen de CHP ye bağladığı umutlar açısından daha da ileri gidebilmektedirler. Bu küçük burjuva hayaller faşizme karşı mücadelede reformcu burjuvaziyi ayırdığı yer açısından da aynı sakatlığı sürdürmektedir.

Özette H. Sesi ve H. Kurtuluşu taraftarları milli bağımsızlık meselesini devrim meselesinden kopararak burjuva kuyrukçuluğu yapmaktadırlar. Bunun yanında sözde bir Rus ılgalı tehlikesine karşı (revizyonizme karşı) savaşırken bir başka revizyonist eğilimi tercih etmektedirler. Halkın Sesi'nin 68. sayısının başyazısı da bu konuda yapılan "zırvanın tevili" çaba-

BU BİLDİRİ DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER GRUBU TARAFINDAN GENEL KURUL'DA DAĞITILMIŞTIR.

ÖĞRETMEN ARKADAŞI:

Dünyanın ve toplumumuzun sorunlarını doğru biçimde kavrayamayanlar, öğretmenlerin haklı mücadelesinin bayrağını yükseltmezler. "Kapitalist dünyayı azgın tekelin kasıp kavurduğunu" söyledikleri halde onlara ilişmeden gerçekleştirecek (!) toplumsal ilerlemeden söz edenler, öğretmen mücadelesine doğru önderlik edemezler.

İşçi sınıfının bilimini ağızlarına sakız edenler, o bilimin temel doğrularını inkâr ediyorlar. "İşçi sınıfının geniş ölçüde katılacağı bir hükümet aracılığıyla köklü reformlar" yapılacağını iddia ediyorlar. Bunun adına da "toplumsal ilerleme" diyorlar. TÖB-DER'li öğretmenlerin işçi sınıfı ve ezilen halkımızla birlikte vereceği mücadelesini, "ileri bir demokrasiye geçme" mücadelesinin dar sınırlarına hapsediyorlar.

Ama biz DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER, bugüne kadarki mücadelemizin öğrettiği bir gerçek var: Ekonomik-demokratik haklarımız için vereceğimiz mücadele de demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Demokratik mücadelesi de özünde bir devrim meselesidir. Ve biz DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER çok iyi biliyoruz ki öğretmenlerin kurtuluşu, işçi sınıfının, giderek halkımızın kurtuluşuyla gerçekleşecektir. "Toplumsal ilerleme" safataları bizi uyutamaz.

TÖB-DER'in ekonomik-demokratik mücadelesi elbette işçi sınıfının önderliğinde diğer demokratik kitle örgütleriyle ortak bir eylem çerçevesinde güçlenecek ve amacına ulaşacaktır. Ama "Birlik ve Dayanışmacılar" bu genel doğruyu getirirken örgütümüzün kendi gücüne duydukları güvenizliğide getiriyorlar. Onlar işçi sınıfına değil, bir avuç revizyonist sendika yöneticisine güveniyorlar. Bu yüzden onlar, 6 Aralık'taki gibi öğretmenleri mücadele meydanlarında bırakıp geri çekilecekler, safalarımızda bozgun yaratmaya çalışacaklar, kurumsal faşizmin açık faşizme dönüşmesine imkan tanıyacaklar, kısaca mücadelemizin hedefini sapıtacaklardır.

KAHROLSUN OLİGARŞİNİN EĞİTİM DÜZENİ !

KAHROLSUN FAŞİZM !

YAŞASIN DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN EYLEM BİRLİĞİ !

DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER GÖREV BAŞINA !

DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER GRUBU

sına güzel bir örnektir. Diyorlarki "Halkçı-Eğitimiçiler-Demokrasi İçin Birlik ittifakını desteklemek yerinde, maceracılar bağımsız bir şekilde çıkararak revizyonistlerin seçimleri kazanmasında başarılı oynadılar. Bu son olayda maceracılığın revizyonizmin yardımcı olduğunu gösterdi." Demek ki Demokrasi İçin Birlik grubu revizyonist değildir (!) Bir revizyoniste karşı öteki revizyonisti desteklemeyi yandaşlarına doğru siyaset olarak (!) gösterebilme amacıyla yapılan bunca laf cambazlığına parmak ısırılmak elde değil.

Halkın Sesi "revizyonizme karşı mücadele maceracılığa karşı mücadeleden ayrılmaz" diyor. Yürüyüş dergisinde "sosyalistler ve demokratlar, gözışme ve diğer sapık akımlara karşı mücadele ediyorlar" diyor. Eh, şimdiki gel de bu ittifakın ilkesiz bir ittifak olduğunu söyle!

Evet akıt bir kere durdumu ve safata bilimin yerini aldımı için nereye kadar gideceği kestirilemez. Bu açıdan "maocu"ların TİP ve CHP yi desteklemesi o düşüncenin varabileceği sınır noktası değildir!

YÜRÜYÜŞÜN KIVRANIŞI

Bu olayın öbür yanı Yürüyüş sayfalarında eğlenceli bir görüntüye bürünüyor. Bu olayı açıklayabilmek için Yürüyüş "KIVRANIYOR"! "Bu maocuların provokasyonudur." "çerkez etem oyunu" "deliler'in davranışı" akıllılar için ölçü olamaz! "Bir yanda "maocuların" kendilerine oy vermesinin sorumlusu olamayacaklarını açıklamak için çırpınırken diğer yanda matematik yolla "maocuların" etkileri desteklediğini isbat (!) etmek için kıvrıyorlar. Yürüyüş'çüler biraz daha hesap çalışsa iktidara daha hızlı "yürüyecekler" (!)

YENİ BİR DÖNEMİN BAŞLANGICINDA DEVRİMCİ GÖREVLERİMİZİ NASIL TESPİT ETMELİYİZ.

BAŞYAZI SAYFA 3 DEN DEVAM

edilerek sapıtırılıyor. Devrim aşaması nitelik sığması ile devrimle özdeşleştiriliyor. Evrim ve Devrim aşamaları arasındaki ilişki nicel birikim-nitel sığırma biçiminde sadece birincinin ikinciye hazırlaması olayına indirgeniyor. Bu suretle belli bir devrim ve çalışma tarzı anlayışının bir parçası olarak ele alınabilecek olan bu konu bunlardan soyutlanıyor. Uzun bir hazırlık dönemi olarak bir evrim döneminin zorunlu olduğu şeklindeki sonuçta (ileri kapitalist ülkelerde proletaryanın devrim biçimine bağlı olan bu anlayışla) gerçekte halk savaş fikri reddedilmektedir. Ancak kema lizm konusundaki olay bu noktada yine tekrarlansak ta, evrim-devrim döneminin iç içeliği reddedilmeden onun bağımlı olduğu sonuçlara kadar götürülemez. dolaylı ifadelerle (devrim aşamasının uzun bir aşama olması fikrinin reddedilmediği ima edilerek) yine sistemin içine dönme eğilimleri gösterilmektedir. Gerçekte evrim ve devrim aşamaları kavramlarının proletaryanın iktidar mücadelesi süreciyle ilgili kavramlar olduğu gözardı edilerek konunun salt diyalektik (!) açıdan incelenmesi "K.S.D."de görüldüğü cinsten diyalektik üzerine sofistیک bir gösteriden (!) öteye gidemezdi.

Evrim-Devrim aşamalarının "diyalektik olarak iç içe geçmezliği" görüşleri yeni değildir. Hep buna benzer örnekler sunulur. "Su 100°C ye kadar nicel birikim (ısıtma) 100°C de nitel değişiklik (buharlaşıma) olur." Bu örnek ileri sürülen olayı ifade etmesi açısından ye terlidir. "Birincinin ikinciye hazırlaması." Biz suyun ısınması olayına bir başka unsur katalım ve üzerindeki basıncı arttıralım. Bu suretle suyun 200°C ye kadar ısınarak buharlaşmasını sağlayabiliriz. Bir nitel değişiklik için gerekli nicel birikim sağlanmış ama dış baskı nedeniyle bağımlı durgunluk hali korunmuştur. Fakat denecektir ki "değişen bir şey yok. Yine 200°C ye kadar ısınma (nicel birikim) buharlaşmayı hazırlayacaktır." Arkadaşların mantığına göre "diyalektik olarak" böyle. Bilinçsiz ve iradi eylem den yoksun olduklarından bu su molekülleri için de böyle. Bunu toplumsal hareketlere de aynen uygulayabilmek için toplumun bireyleri olan insanları su molekülleri kadar bilinçsiz ve iradi eylemlen yoksun hale getirmek (!) gerekir (ki, arkadaşlarımızın bu konudaki imkanları subjektif varlıklarına sınırlıdır!) Bu tür örneklerin tehlikeli şüphesiz kaba determinizme düş me olasılıklarını her zaman arttırmıştır. Oysa "mark sist devrim teorisi hem deterministtir, hem de volan terist (tracedi)."

Ve de evrim devrim aşamaları proletaryanın devrim mücadelesi süreçleri ile ilgili kavramlar olarak devrim anlayışına sıkı sıkıya bağımlı bir şekilde ele alınmalı ve özel olarak incelenmelidir. Bizde "K. S. D."nin bu konudaki görüşlerini de bu açıdan değer lendirmek zorundayız.

"K.S.D." görüşlerini doğrulamak için M.Ç.'nin Aydın lık S.D.'nin 20. sayısındaki yazısından bir alıntı yapıyor, "ve burada sorunu doğru ve açık bir şekilde koymuştu" diyor. "Gerçekten'de" diye başlayan bu pa ragraf M.Ç.'nin Dr. Hikmet'ten yaptığı şu alıntıyı iz lemektir. "Sosyal gelişim iki konakta olur. 1- Evrim aşaması 2- Devrim aşaması. Sınıflı bir toplumda evrim aşaması uzun sürer. Bir sosyal sınıf iktidarı; verili Üre tim ilişkileri çerçevesinde uzlaşmazlıkların uzlaştırıp biriktirir. Biriktirim son haddine geldi mi üretim iliş kilerinin çerçevesi çatlar. Oluşmuş kısa süre devrim aşaması başlar. Bu alt üstlükler arasında iktidar, bir sosyal sınıf elinden başka bir sosyal sınıfa geçer." "K.S.D." yazarlarının asıl "doğru ve açık" buldukları yer burası olmalıdır. Zira M.Ç. alıntıyı rakiben bu alıntıyı doğrulayarak görüş getiriyor. Burada formüle edilen anlayış sovyetik ayaklanma ya tekabül eden bir anlayıştır. Ve ileri kapitalist ülkeler için geçerli bir formülasyondur. Mahir Çayan'dan bu alıntı yapılır ken aynı yazının sonundaki şu dipnotun önemi de görülmelidir.

"Marksist çevrelerde Lenin'in 'devrimci durum' teori si, bugün yarı-sömürge ülkelerde tartışma konusudur. Bazıları bunun halk savaşını vermek zorunda olan ülke ler için değil de kapitalist ülkeler için olduğunu id dia etmektedir. Örneğin C.K.P. Genel Sekreteri Beş ir Hacı Ali, Diyarbakır B.H.Ali "...Durumu doğru de ğerlendirememizin hemen akla gelen sebeplerinden biri de... devrimci bir durumun gelişmesi konusunda yaptığımız değerlendirmelerin yüzeyde kalmasıdır. Komünist Partisinin inandığı, Kasım 1954 te şartların bir ulusal kurtuluş savaşını vermemiz için elverişli bir ol gunluğa erişmiş olmasıdır. Çünkü Lenin'in koydu ğu bu şartların kapitalist ülkelerde ilgili olduğunu ve askeri eylemlerle genel ayaklanmanın farkını unutu yorduk." (M.Ç. Yeni Oportünizmin Niteliği Üzr.) Açık ki Mahir Çayan'ın görüşleri daha sonra Dr. Hikmet'in açıkladığı teorik zemini terk ederek bu tes bir doğrultusunda gelişmiştir. Onun yaptığı halk sa-

vashi teorisinin getirdiği perspektiften bu konunun in celenmesi ve III. bunalım döneminin değişen koşul ları ışığında incelenmesidir. Bu konunun tartışılması ve eleştirisi de bu perspektiften mümkün olabilir. "K.S.D.'nin yaptığı ise daha geriye giderek eskiden tahlilleri, yeni tahlillerin önüne dikme çabasıdır. Böyle bakınca Mahir Çayan'ın önceden bildiği diya lektik sonradan unutmus olmalıdır (!) Bu hususu Mao şöyle açıklıyor: "İçerde burjuva demokrasisini (fea dalizmi değil) uygulamaya kapitalist ülkeler faşist de ğillerse, ya da savaş halinde bulunuyorlarsa... pro letarya partilerinin ödevi işçileri eğitmek, ve uzun bir legal mücadele ile kuvvetlenmek ve böylece ka pitalizmin kesin yıkımına hazırlanmaktır. (abç). Sa vaşın istedikleri bir savaş varsa o da hazırlandıkları iç savaştır. Ama bu isyan ve savaş burjuvazi ger çekten aciz kalıncaya kadar, proletaryanın çoğunluğu silaha sarılıp, dövülmeye azmedinceye kadar olan ki mi Lenin'in çeşitli eserlerinden yararlanarak özetledi ğini dipnotta belirterek devam eder Mao. "Ama Çin farklıdır. Çin'in ayrıca özellikleri bağımsız ve demok ratik olmaması, ama yarı-sömürge ve yarı-feodal ol ması, yani içerde demokrasisinin bulunmaması... emper yalizmden baskı görmesidir... Temelde komünist parti sinin buradaki ödevi, isyan ve savaş başlatmadan ön ce uzun (abç) bir legal mücadele döneminden geçmek de ğildir. Önce şehirleri ele geçirmek ve sonra kırsal bölgeleri işgal etmek de ğildir... Çin'de savaş mücade lenin temel şekli, ve ordu örgütlenmenin temel şekli dir. Yığın örgütleri ve yığın mücadeleleri gibi öbür şekiller de önemlidir... ama onların amacı savaşa hiz met emektir... Çin'de proletarya partisinin temel ö de vi, partinin hemen hemen başlangıcından beri karşı karşıya kaldığı ödevi... silahlı mücadeleler örgütle mektir." (abç) (Mao Ze Dung; Askeri Yazılar, sh.353. Bu uzun alıntı gerçekte Doktor Hikmet'in yazısı ile birlikte herşeyi açıklamaya yeterli sayılabilir. Uzun bir hazırlık aşaması olan evrimin kısa bir an olan devrimi hazırlamasının diyalektik olarak zorunlu ol du ğu görüşleri ancak bu açıklıkla birlikte bir anlam kazanabilir. Mao'da yoruma gerek olmayacak kadar açık olarak görülür ki halk savaşını süreçleri evrim ve devrim aşamalarının klasik formülasyonu biçiminde değil stratejik savunma ve stratejik saldırı dönemle rine ve onun iç evrelerine ayrılırlar. (1)

"K.S.D." ise evrim-devrim üzerine "diyalektik gör üşler getirirken" devrim anlayışı konusunda görüşler getirmektedir. Bu öncü savaşı, faşizm (2) kavsun daki eleştirilerle birlikte tam bir bütünlük ifade et mekte ve halk savaşını fikrinin reddine dayanmaktadır.

Ekleme gerekir, eğer buraya kadar ulaştığımız son uçlarda yanılıyorsak ve eleştirilerden maksat bir şeyin yapılması için hazırlanmasının şart olduğu ise, O3 yapmak için 3 tane O ya ihtiyaç olduğu ise bu nun oksini kimse (deli değilse) söylemez. Kimse de Mahir Çayan'ın görüşlerine ona bir şeyin yapılması için hazırlanılmasının gerekmediğini (ozon yapmak için oksijene ihtiyaç olmadığı) nitel değişiklikler in hiç birikim olmadan havadan meydana geldiğini dedirecek kadar işkence etmemelidir. Burada ama cımız "Kurtuluş"un etrafı bir eleştirisi ya da evrim devrim aşamaları ve devrim anlayışı üzerine görüşle rimizi etrafı olarak açıklamak de ğildir. Bu yüzden Kurtuluş'taki evrim-devrim devrimine yapılan "diyale ktik" gaffarı ve M.Çayan'ın her zaman devrim aşama sında olduğunu, hiç bir hazırlık aşamasını kabul et mediği, sürekli bir silahlı savaş savunduğu biçimin deki çarpıtmaları burada ele almayıcağız. Evet, "doğru sonuçlara varmak için doğru öncüller den hareket etmek gerek." Ama "Kurtuluş"ta yapı lan "yanlış bir sonucu" isbat etmek için marksist di yalektik ve M.Çayan'ın görüşlerine inansızca uylanan bir işkence'den başka birşey değil.

Burada geçmişe yaklaşım açısından, onu savunulama yacak kadar çarpıtıp-karikatürleştirdikten sonra da yatılan eleştiriler yanında aynı biçimde onu karikatür leştirecek sözde savunma eğilimlerine de değinmekte yarar var. Bu eğilimlere onu savunmak isteyip de slo ganlar düzeyini aşmayan iyi niyetli unsurlardan baş layarak diğerlerinden hiçte aşağı kalmayan ort niyet li unsurlara kadar derece derece oldukça önemli bir sayıda rastlanılmaktadır. Bu eğilimlerin sebebi geymi şin kavranılamaması, tek yanlı ya da sadece slogan lar düzeyinde ele alınmasıdır.

Bu doğrultudaki bazı gruplaşmalarda geçmişin tam bir karikatürünün savunulduğu bilinmektedir. Lenin diyor ki "Yeni bir siyasi fikri çürütmenin (yal nız siyasi fikri de değil.) ve onu etkisiz hale getir menin en iyi yolu o fikri abese itene kadar savunmak tır. Gerçekten herhangi bir gerçeği aşırı ölçülerle vartırırsak, abartarak gerçek uygulama alanının sı nırları dışına yatarsak onu abesleştiririz ve doğru olu -

ruz; ve bu koşullarda o fikir kaçınılmaz olarak fikir likten çıkar saçma olur."

İşte bizim sözlerimiz geçmişte saçma hale getirmek iç in, onu fikirlikten (sadece fikirlikten de değil) çı karmak için sözde savunularla ilgilidir: Emperyalizm in 3. bunalım dönemi tahlilini, bazan emperyalizm in özünü inkara (eşitsiz gelişim yasasının geçersiz liği ve tek emperyalizm) bazen de 4. bunalım döne mine girildiği gibi bizatihi 3. bunalım dönemi tahl ilini inkara kadar abesleştirmek, emperyalizmin gizli işgalı olgusunu, yeni-sömürge bir ülkeyi emperyalizm in basit ve mekanik bir uzantısı halinde saçmalatmak, sömürge tipi faşizm kavramını sürekli açık faşist diktatörlük şeklinde fikirlikten çıkarmak... Tümyle Devrimci Geçmişe ele almayı ve savunmayı bir teori fetişizmine, bir slogan fetişizmine indirge mek, bu suretle kötü bir foko'culuk kopyası olarak ortaya çıkan bu karikatürle artık geçmişte marksizm açısından savunulmaz bir şeye dönüştürmek...

Bu tür "olay"lar da geçtiğimiz karmaşa ortamının bir ürünü olarak görülmelidir. Devrimci Hareket bu tür hastalıkları da aşmadan ilerleyemez. Teorik netleşme bu hastalıklara kesin darbeler vuracaktır. Batalkılı ku rudukça bunlar varlık şartlarını da kaybederek sahne den çekileceklerdir. Bunlarla ilgili olarak buradan bu kadar...

Bir de şu nokta var. Geçmişe hep bir miras yedi zihniyeti ile yaklaşılmaktadır. Onu göyle ya da böyle red edenler dahil herkes (şu yeni PDA cılar hatırlansın) "asıl mirasçı, asıl sahip" iddialarında bulunuyorlar. Geçmişe bu şekilde yaklaşarak onun Türkiye Devrimi ne malolduğunu, emekçi halkların bir mali haline geldiğini kavrayamayan zihniyetler gülünç olmaktan öteye gidemezler.

NETLEŞME VE SAFLAŞMA ÇABALARI EMEKÇİ HALKIN KURTULUŞU MÜCADELESİNDE BİRLİK İÇİN ZORUNLUDUR

Netleşme ve saflaşma doğrultusundaki gelişmeler Sol un bütün bölümlerini etkilemektedir. Sol bir yandan üç ana başlık altında kümenleme-toplanma eğilimini gös terirken, başlık altlarındaki grupçuklar, partiküller kaynaşması da hızlanıyor. TLP ile diğerleri (özellikle muhacirler) arasındaki sürüştürme Yürüyüş sünularına yansıyor. Halkın Sesi'nin eklentileri ile olan gelişme si de öyle. Bunlar saflaşma zorunluğu ile saflaşmaya karşı gerici direnmeç gelişmesinden doğuyor. Biz il gilendiren bu olayın iki revizyonist kümenin dışındaki Devrimci Hareket'i ilgilendiren sorunlardır. Ve için de bulunduğumuz aşama bu sorunların hızla çözülmesi nin şart olduğu bir aşamadır.

Bu gelişmeler genel olarak Devrimci Gençlik Hare keti'ni de etkileyecektir. Devrimci Gençlik Dergisi nin doğrultusu baştan beri bu süreci hedefleyen bir doğrultudur. Onun çalışmalarını gençlik çerçevesinde de olsa bu saflaşma eğilimini ve zorunluluğunu iletme, geliştirme yönünde olmuştur. Yaşadığımız günle re devrimci mücadelesinin ülke çapında merkezleştir ilmesi çalışmalarının sonuna gelinmiş ve diğer say falarımızda okuyacağınız gibi bir Devrimci Gençlik Federasyonu kurulması çalışmalarını tamamlanmak üzer edir. Bu olay saflaşmayı hızlandıracak bir olay ola caktır.

Şimdi çıkış bildireğimiz sonunda yer alan şartları ye ni dönem öncesinde yeni içeriklerle yüklü olarak bir kez daha tekrarlayalım:

- DEVRİMCİ GENÇLİK HAREKETİ'NİN ANTI-FAŞİST, ANTI-EMPERYALİST EYLEMİNDE BİRLİK İÇİN İLERİ !

- EMEKÇİ HALKIN KURTULUŞU MÜCADELESİNDE BİRLİK İÇİN İLERİ !

DİPNOTLAR :

(1) Bunun aksi bir iddia için olduğunu sandığımız 1. sayıda Giap'dan yapılan alıntının bu noktada çok zayıf bir dayanak olduğunu söyleyelim. Giap bu rada silahlı savaşın hazırlanmasından, gerilla mü cadelesinin hazırlanmasından söz ederken, politik mü cadelesinin askeri mücadeleye dönüştürmesi deyimini kullanıyor. Bu alıntının çeviri yanlışlığı taşıdığı sanıyoruz. Zira Giap askeri mücadelenin politik mücadelesinin alternatifi değil, onun bir biçimi ol duğunu biliyor olmalıdır.

GÖKTEPE HALKININ VE ÇEVRE KAVAK MAHALLESİNİN DEVİRİMCİ MÜCADELESİ

Bizler Torosların eteklerinde uğraşı veren, halkın içinde mücadele eden devrimci ve proleter yığınlarını bir parçasıyız.

Tüm emekçi ve köylü halk üzerinde oynanan oyunların bir tanesinde 7-8 Temmuz tarihinde Torosların eteklerinde olmuştur. Ama bu oyun başarılamamıştır. Millis kuvvetlerinin bir parçası olan karakol halk üzerine saldırmıştır. Onlar salyalarını caddelere akıtması buna karşılık halkın devrimci mücadelesi bunları bir sefer daha çürütmüştür.

OLAY ŞÖYLEDİR: Nahiyede bulunan bir kiraathane-de yeni açılması dolayısıyla çayın bulunmayışı, buna karşılık iki jandarmanın kahveciden çay istemesi ve çayın bulunmayışı nedeniyle jandarmaların diktalarıyla zorla karakola götürülme istenmiş, buna karşılık kahvecinin direnişiyle olay başlamıştır. Telefonla kazandan getirilen jandarma kuvvetiyle kahve işgal edilmiş ve işkencele başlamıştır. Devamlı olarak ezilen halk yığını buna dayanmayıp onları kahveden aralamaya çalışmalarına dipçiklerle cevap verilmiştir.

Halk çok sabırlıyız sabrımız taşıdığı an NİL nehri gibi akarız. Ya bağımsızlık ya ölüm. Kahrolsun faşizm ve onun uşakları diyerek emniyet kuvvetleriyle çatışmış. Emniyet kuvvetlerine mensup cemseleri hurda haline getirmiş, bunlarda halkın devrimci mücadelesine dayanamayarak soluğu karakolda almışlardır.

Bizler Göktepe kasabası ve Mahallesinin (Çevrekavak) gençleri olarak bunlarla mücadele vermiş ve halkımızın kurtuluşu için mücadele etmeye kararlıyız ve hazırız.

KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM :

KAHROLSUN KATİL İKTİDAR :

YASASIN HALKIMIZIN DEVİRİMCİ MÜCADELESİ :

Göktepe Kasabası-Çevrekavak Mah.
Ermenek - KONYA

(2) "KSD" evrim ve devrim eleştirisine benzer bir eleştiriyi de faşizm konusunda getiriyor. Devlet üzerine yapılan bir yığın aktarma arkasında Fransa gibi kapitalist ülkelerle bizim ülkemizin siyasi yapısının farklı olmadığı (ikisinde de oligarşik diktatörlük) noktasında düşünülüyor. Bu tesbit faşizm konusundaki görüşlerimizi çürütme amacına yönelikken anti-faşist mücadelenin özünde bir devrim meselesi olması fikrinin reddine varıyor ki bu noktada yukarıda ifade ettiğimiz öncü savaş ve evrim ve devrim anlayışları eleştirileriyle bütünleşiyor.

Geçerken belirtelim, biz faşizmi burjuvazinin terörcü diktatörlüğü, burjuva demokrasisini "barışçıl" diktatörlük diye ifade ettik. Biz marksist devlet teorisinin inkarı ile suçlayan arkadaşların bizim için söyledikleri şu sözler için de geçerlidir: "Almanya'da Faşizmin Zaferi... burjuvazinin zaflığının bir belirtisi, burjuvazinin artık eskisi gibi parlamenterizm ve burjuva demokrasisi yöntemleriyle egemenliğini sürdüremediğinin dolayısıyla iç politikada terörist iktidar yöntemlerine başvurmak zorunda kaldığının bir belirtisi olarak değerlendirilmelidir." (J. Stalin, Leninizmin Meselleri, Rusça Baskı, s.545. Anılan yer Bolşevik Parti Tarihi, sh. 363.) Evet, herhalde Stalin de zor'un kurumunun devlet olduğu'nu bilmiyor (!) olmalı.

DEVİRİMCİ GENCLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU Kurma Çalışmalarını Sürdüren Arkadaşlarla Konuşma

SAYFA 7 DEN DEVAM

sadece bir yanıdır.

SORU: Bu örgütün ön çalışmaları sırasında farklı görüşlerin yönetiminde bulunduğu farklı gençlik örgütleri ile de ilişki kuruldu mu?

Hemen hemen bütün büyük gençlik örgütleriyle ilişki kuruldu. Bu örgütlerin bazılarında farklı görüşler yönetiminde. Onların tesbit edilecek ilkeler doğrultusunda federasyona girmeleri gerektiğini belirttik. Katılanlar oldu.

Demokratik-Merkeziyetçi bir anlayışla oluşturulmamış olan örgütleri tabii ki böyle bir çalışmanın içine almadık. Almamızda doğru olmazdı. Tek bir görüşün kendi tekkesini açmış olduğu örgütler var. GSB, İGD, DYGB, DGB gibi. Tabii ki bu örgütler demokratik olarak oluşan örgütler değil, bir görüşün kendisinin kurduğu, yanlış örgütlenme anlayışlarından kaynaklanan örgütler. Bütün gençliği çatısı altında toplamayan sadece kendileriyle aynı ideolojisyi paylaşanların dernekleri. Demokratik olarak oluşmamış olan örgütlerdir bunlar.

Biz bu tür örgütlenmeleri yıllardır mahkum ediyoruz. Gençlik mücadelesini parçalayan bu türden örgütlenmeleri kesinlikle mahkum etmiştir. Ve ayrıca bu örgütlerin yaşama şansları yoktur. Kendi içlerinde yok olup gitmektedirler. Nitekim bu örgütlerin en eskilerinden olan GSB yokolma sürecini hızla yaşamaktadır. Artık revizyonizm GSB defterini kapatmış ve İGD hesabına açmıştır. İGD modern revizyonistlerin devrimcilere karşı gençlik içindeki cılız bir mevzilenmesinden başka birşey değildir. Gençliğin merkezi örgütlerinin ekme kapaşı olmayacağına gören revizyonistler merkezi örgütlerden pırlarını pırlarını toplayıp doğruca İGD'yi kurduklar. Esas olarak DİSK'in revizyonist yöneticilerinin gölgesinde yürüyorlar. Bu arada revizyonistlerin etkin olduğu diğer demokratik-kitle örgütlerindeki yararlanarak, kendi öz güçleri dışındaki güçlere bel bağlayarak, güya gençliği örgütüyorlar. Bu besleme örgütün yaşama şansı hiç yoktur.

Onlarda elbette devrimci gençliğin şanlı bir geçmişi yanında dev adımlarla ilerlediğini kavganın en kızgın yerinde yer aldıklarını biliyorlar. Ve bütün telaşlarının nedeni de bu....

İzmir'de şimdilik federasyona katılacak bir örgüt yok. İzmir'de gençlik dernekleri yönetiminde revizyonistler şimdiki kadar erkendi. Bu nedenle gençlik doğmaktı veya yanlış örgütlenmeler etrafında yer almaya çalışılıyordu. Ekonomist yaklaşımlardan kaynaklanan örgütlenme anlayışları, gençliğin örgütlenmesinde hakim unsurdur.

Bu ekonomist anlayışı kısaca şu şekilde özetleyebiliriz: "Öğrenci gençlik dernekleri ayrı bir federasyon kuracaklar (İzmir'de böyle bir federasyon vardır fakat pratikte yoktur) ve bu federasyon sadece öğrencilerin akademik-demokratik sorunları ile uğraşacaklar (kitap sorunu, hoca sorunu v.s.). Öğrenci gençliğin mücadelesini siyasi mücadeleye tabii kılmayacaktır İzmir'deki bu federasyon." Evet tamamen hukuki ve dernekler yasasına uygun bir federasyon bu!! Ve elbette tamamen ekonomist bir örgütlenme anlayışı değil mi? Yani reformist mücadele esas olacak, ve bu işe "siyaset" karıştırılmayacaktır.

Egemen sınıflar da böyle istiyor zaten....

İzmir'de "Sosyal Emperyalizm teorisin" savunana arkadaşların düşüncelerini açıklamaya devam edelim. "Öğrenci gençliğin derneklerinin İzmir'de oluşturacakları federasyondan ayrı birde işçi gençliği, köylü gençliği ve öğrenci gençliğin militan unsurlarını bağrında toplayacak ayrı bir örgüt kurulacaktır. Bu dernek esas olarak ekonomik demokratik sorunlarla uğraşmayıp "siyasi" olarak işçi köylü ve öğrenci gençliği yönlendirecektir, örgütleyecektir...." Şimdi arkadaşların ekonomizmlerini daha iyi anlıyoruz. Bunada siz cevap verin. Fakat yine sorduğumuz birkaç soruya verdikleri cevaplarını aktaralım: "Neden sizin arkadaşlarınız Ankara'da

öğrenci gençliğin derneklerinin federasyonunu savunmuyorlar da tek merkezi örgütünü savunuyorlar?" Sorumuza DYGB yöneticileri şöyle cevap verdiler: "Ankara'daki arkadaşlarımız muhalefette biz işe iktidardayız." Bu cevap karşısında arkadaşlara, siyasetçiliklerinin kurbanı olduklarını belirttik! Diğer bir sorumuzda şöyle oldu: "İşçi, köylü ve öğrenci gençliğin militan örgütü olan DYGB'nin yönetimi kimlerden oluşuyor ve dernek içinde kimler çalışıyor?" Cevabı: "Öğrencilerden oluşuyor yönetim ve çalışanlarda öğrenciler."

İşte arkadaşların "büyük iş" yapmak için "küçük işleri" bir kenara bırakmalarının sonucu böyle. İzmir gençliği darma döğmük. Üstelik kurulmuş olan DYGB sadece Halkın Kurtuluşu Dergisi'nin görüşlerini savunan arkadaşlar kurmuşlar. Anti-demokratik bir şekilde kendi başlarına.....

Bizim kurulacak olan federasyona İzmir bölgesinden girmesini istediğimiz örgüt-demokratik-merkeziyetçilik temel anlayışına uygun bir şekilde oluşturulacak olan öğrenci gençliğin merkezi örgütü olacaktır. Tabii ki ayrıca işçi gençliğin ve köylü gençliğin örgütleride gireceklerdir. Bu durum her yer için geçerlidir.

SORU: Federasyona Türkiye düzeyinde katılma durumu nasıl olacak?

Federasyonun kuruluşunda esas alınan noktalardan bir tanesinde nitelik ve nicelik olarak güçlü örgütlerin federasyon içinde ilk aşamada yer alacağı meselesidir. Tabela dernekleri böyle bir örgütlenmenin içinde yer alamıyacaklardır.

Federasyona katılma oranı çok yüksek olacak. İlk kurucu örgütler zaten gençliğin güçlü örgütleridir. Bunlar AYÖD, İYÖD, EYÖD'dür. Tüzünde federasyona katılabileceği doğrultusunda maddesi olan örgütler genel olarak bunlar. Bunların dışında tüzünde kurulacak olan gençlik federasyonuna katılabileceği şeklinde maddesi olan bazı örgütler daha var. Onlar kısa bir zaman içinde katılacaklardır. Ayrıca daha sonra birçok dernek tüzük değişikliği yaparak katılacaklar.

Bazı dernekler kapatılmış durumda. Kapatılan yerlerde yeniden dernek kurma çalışmaları yapılıyor. Bunlarda da dernekler kurulurken tüzüklerine federasyona katılmak için kurucu heyetlere yetki veren maddeler konacak ve onlarda federasyona katılacaklar.

Bir çok yerde de dernek olmadığı için devrimci gençler halk evleri gibi diğer kitle örgütleri içinde çalışıyorlar. Buralarda da ya yeni dernek kurulacak ya da federasyon temsilcilikler açacak. Kısacası federasyona karşı bütün Türkiye'de geniş bir talep var. Bütün gençlik merkezi bir örgütün çatısı altında hızla örgütlenmeden yana. Asıl örgütlenme çalışmaları bu yüzden federasyon hukuki olarak kurulduktan sonra hızlanabilecektir.

Sonuç olarak, gençliğin tek bir merkez altında örgütlenmesini sağlanacağını, bu merkezi örgütün gençlik hareketini yönlendireceğini söylemeliyiz. Bu örgüt gençliğin emperyalizme ve oligarşiye karşı verdiği kavgasını yönlendirecektir. Küçük birimlere kadar yapılması gereken örgütlenmeyi hızlandıracaktır.

Bütün gençliği devrimci eylem platformu içinde toplamak için mücadele edecektir. Federasyon sayesinde gençlik gereken ağırlığını, halkın kurtuluş mücadelesinde içinde koyacaktır.

Doğru siyasi gençlik kitesinin mücadelesine hakim olacaktır.

Gençlik hareketi içindeki her türlü revizyonist, oportünist görüşlerle mücadele edecektir.

Devrimci hareketin kadro sıkıntısını belirli ölçülerde giderecektir.

Kısacası DEVİRİMCİ GENCLİK FEDERASYONU, Gençliğin Devrimci Eyleminin Birliğini Örgütleyecektir.....

FAŞİST TERÖR KARŞISINDA HiÇBİR ZAMAN SESSİZ KALMAYALIM!

AYDIN'DA FAŞİSTLER, AHMET YÜNDÜ KARDEŞİMİZİ ÖLDÜRDÜLER...

Önce onlara ateş etmesinin ne kadar mantıksız olduğunu halkımızın takdirine bırakıyoruz.

3- İlgili Emniyet görevlileri, silahlı çatışma olduğunu ileri sürmektedirler. Oysa ki olayın geçtiği çevrenin sakinleri silahlı çatışma olduğunu belirten devamlı bir ses duyamadıkları gibi, tek bir silah sesi duyduklarını söylemektedirler.

4- İlgili Emniyet yetkililerince Ahmet Yündü'nün olay gecesi saat 03.00 sularında vurulduğu ve hemen hastaneye götürüldüğü ileri sürülmektedir. Oysa ki ilk yakalanma olayı saat 01.30 Ahmet Yündü'nün vurulması saat 02.00 de meydana gelmiştir. Hastaneye acil defterinden anlaşıldığı üzere Ahmet Yündü hastaneye saat 04.00 de getirilmiş, getirildikten bir kaç dakika sonra ölmüştür. Yaralandıktan sonraki iki saatlik arada Ahmet Yündü merkez karakoluna götürülüp konuşturulmak istenmiş, yaralı olduğu, kan kaybettiği bilindiği halde zamanın da hastaneye götürülmeyerek ölümüne bilerek göz yumulmuştur.

5- Yasalar emniyet görevlilerine suçlu gördüklerini yakalayıp adalete teslim etme görevini verdiği halde, bazı emniyet görevlileri yetkilerini aşarak suçlu gördüklerini sorgusuz sualsiz öldürebilmektedirler. NEDEN?"

Aydın'dan mektup yazan arkadaşlarımızın

bildirdiklerine göre olay bununla da bitmemiştir; Olaydan "sorumlu" olan bekçiye bir aylık "mükafat izni" verilmiştir! Yukarıda anlatılan olay "yetkililer" tarafından "hırsızlık, bankayı soyacakmış" diye geçiştirilmek istenmiştir. Ve yukarıdaki bildiri dağıtılırken polislerin desteğindeki faşist komandolar devrimcilere saldırmışlar, karakollara götürülen devrimciler işkence görmüşlerdir. Sonra da, TSİP ilçe başkanı ve sekreterinin evine baskın yapılarak iki ilericî daha olayın halklarına eklenmiştir. Bu baskılar elbette Aydın halkında gereken tepkiyi bulmuştur. Ahmet arkadaşın ölümünden sonra Polis gece yarısı cenazeyi şehrin çıkışına kadar kordon altında kaçırma gereğini duymuştur.

Aydın'dan Denizlinin Güney ilçesine getirilen Ahmet YÜNDÜ kardeşimiz için burada yürüyüş ve cenaze töreni yapılmıştır. Cenaze devrimciler tarafından ailesinin evinden alınmış "Ahmetler Ölmez", "Katil Oligarşi", "Kahrolsun Faşizm", "Bağımsız Türkiye", "Tek Yol Devrim", "Bir Ölürüz Bin Geliriz" sloganlarıyla Güney Cumhuriyet Meydanına getirilmiştir. Burada çok sayıda devrimcinin katıldığı bir miting yapılmış ve Güney halkına Ahmet YÜNDÜ'yu kimlerin ve ne için öldürdüğü anlatılmıştır. Herbir ağzdan devrim andı çaldıkten sonra ilçe halkı ve devrimcilerden oluşan yürüyüş kuluyla mezarlığa kadar gidilmiştir.

"Bir devrimci arkadaşımız daha katledildi. Aydın'da 25/6/1976

gecesi Ahmet Yündü arkadaşımız bir Emniyet görevlisince sorgusuz sualsiz hunharca vurularak katledilmiştir. Olayla ilgili Emniyet yetkilileri olayı başından itibaren alışılmış biçimde anarşistlerle güvenlik kuvvetlerinin çarpışması şeklinde çarpıtarak kamuoyuna yansıtmışlardır. Oysa olay kelimenin tam anlamıyla devrimcilerin üzerinde sürdürülen baskıların, zulümlerin, katliamların Aydın'daki yeni bir örneğinden başka bir şey değildir.

ÇÜNKÜ 1- İlgili Emniyet kuvvetlerinin olay gecesi şüphe üzerine iki şahısı takip edip durdukları kimlik sorup üzerlerini aradıkları ve iki şahıstan biri olan Ahmet Yündü'de bir tabancayla içinde bir şeyler bulunan bir file bulunduğu ileri sürülmektedir. Emniyet kuvvetleri arama sırasında Ahmet Yündü'nün üzerinde bir tabanca bulunduğu söyledikleri halde elindeki fileyi aramamışlar, daha sonra filede ikinci bir tabanca olduğunu ileri sürmüşlerdir. Neden arama sırasında şüpheli şahısların üzerindeki tabancalara el konmamıştır?

2- İlgili Emniyet görevlileri, Ahmet Yündü'yu karakola götürürken arkadaşımızın kaçmak istediğini ve kaçarken fileden çıktığı tabancayla emniyet görevlilerine ateş ettiğini ileri sürmektedirler.

Bir kişinin kaçarken elindeki fileden tabancayı çıkarıp, emniyet görevlilerinden

Hergün yurdun dört bir tarafında, fabrikalarda, tarlalarda, okullarda faşist terör kol geziyor. Yoğunlaşan saldırılarla demokrat ilericî, yurtsever kamuoyu "alıştırılmak" isteniyor; faşist terörün en geleneksel yöntemi bu kesimler arasında bir yığınlık, bikkınlık yaratmak, tek kelimeyle onları "kanaksamış" bir duruma sokmaktır. Bu uğurda faşist terör önemli mevziler kazanmıştır: Bir zamanlar ilericîlere yurtseverlere yapılan saldırılar katliamlar, "demokrat" başında manşet olarak verilirken, "demokrat" kuruluşlar tarafından tepkiyle karşılanırken, şimdi ölümcül bir sessizlik hüküm sürmektedir. Devrimciler 500 yıllık cezalardan zindanlarda çürütülmek istenirken, devrimciler teker teker sessizce kurşunlanırken, ölümün yanında bu kez de ölümden de beter bir sessizlik kol gezmektedir. Evet devrimci kardeşlerimiz katledilince, bunun haberi yalnızca bildiri sayfalarında toplanıp kalabilmektedir ne yazık ki. Geçtiğimiz günlerde Aydın'da meydana gelen bir olay ibret vericidir. Bu nun nosil olduğunu TÖB-DER, BASIN-IŞ ve TUS-DER'in Aydın Şubeleriyle birlikte ALYÖD (Aydın Ön Lisans Yüksek Okulu Öğrenci Derneği)ün yayınladıkları bildiri-den dinleyelim:

Gültepe'de sokak savaşı

GÜLTEPE HALKI FAŞİSTLERE GEREKEN DERSİ VERDİ

Geçtiğimiz günlerde İzmir'in işçi, yoksul ve darginlerleri haktı olan Gültepe'de faşist saldırganlar hakettikleri cevabı aldılar. Faşistlere karşı aktif tavır alan Gültepe halkı önünde bozguna uğrayıp, bir daha gelmemek üzere kaçıp gittiler. Bir pazar günü yaşlısı genci, kadını erkeği ile tüm Gültepe halkının verdikleri mücadele ne idi ve bugünlere nasıl gelmişti? Ülkemizde faşizm bir yandan çeşitli yollarla kitle tabanı yaratmaya çalışırken diğer yandan da terör, baskı ile halkın üzerinde yığınlık, korku ve pasifizmi etkin kilmaya çalışıyor. Bu nedenle faşist militanlar hemen her yerde, çalışın çalışın dernek, kitaplık, büro açıyor ve bu yolla etkinliklerini yaymak çabasına giriyorlar. İşte bu niyetlerle Gültepe semtin-

de'de bir dernek kurma çabasına girdiler. Ama aradıklarını bulamadılar. Hiç kimse faşistlere rağbet etmemişti, aksine onlara karşı tavır almıştı. Bunun üzerine İzmir'den getirdikleri faşist komando bozuntuyla, baskı ve terör uygulayarak etkinlik kurmayı denediler. Fakat "derneğin" açılması girişimleri, mahalle halkının aktif direnmesiyle karşılaştı ve sonuçsuz kaldı. Bunun üzerine polislerin desteğinde bir pazar erken saatlerde "Gültepe hareketini" başlattılar. Bundan sonrasını dergimize yazan Gültepeliler devrimcilerden dinleyelim: "3. Pazar günü sabahleyin, önce "emniyet kuvvetleri", açılmak istenen dernek binasının çevresinde mevzilendiler. Daha sonra bir kaç araba polisle faşistler geldi.

Ancak devrimcilerle birlik olan YİĞİT GÜLTEPE HALKI çok kalabalık bir şekilde, sabahleyin olay yerine gelmişlerdi. Bunun üzerine olay yerine daha fazla takviye polis kuvvetleri geldi. Arkadan da bir avuç faşist zorba boy gösterdi. İşte tam bu sırada; orada toplanmış bulunan mahalle halkının aktif karşı koymasıyla, daha dernek binasının yanına gelmeden, bozgun halinde geriye dönmeye mecbur kaldılar. Devrimciler, olay yerinde halka beraber DEVRİM ANDI içtiler. And içildikten sonra 2000 ne yakın kişi, düzenli saflar halinde çeşitli anti-faşist sloganlarla ve sevgi gösterileri arasında uzun bir yürüyüşten sonra dağıldılar." Faşistlerin bu "çabaları", Gültepe halkının direncini kırmak, gelişen devrimci du-

şünceyi boğmak ve filizlenen örgütlenmeyi engellemek amacıyla yöneliyor. Böylece faşistler, kitleleri sindirmek, diledikleri her at oynatabilecekleri bölgeleri ele geçirmiş istiyorlar. Ama halk kitleleriyle kucağın ve anti-faşist mücadelede ön saflarda döğüşen devrimciler bu saldırıları göğüsleyecek ve daha nice Gültepe'lerde faşistlere gereken dersi verecektir. Yalnız bu dersi verirken, faşizme karşı mücadelenin özünde bir devrim meselesi olduğunu unutmadan, yılmadan ve yorulmadan!... HAYATIN HER ALANINDAKİ YURTSEVERLERİN BİRLEŞİK EYLEMLERİ, GÜR SESLERİ FAŞİSTLERİN YÜREĞİNE KOR KUSALSIN! DEVRİMCİ EYLEMLERİMİZ FAŞİZME KARŞI HALKIN DİRENİŞ GÜCÜNÜ YÜKSELTSİN VE ÖRGÜTLENDİRSİN!

